

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΒ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 141 - ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΣΑ - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2009

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΝΙΣΣΩΝ

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ
ΚΟΛΛΑΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ
ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ 19 - Τ.Κ. 27100
ΠΥΡΓΟΣ ΗΛΕΙΑΣ
ΤΗΛ.: 34560

«... διακόνισσα ουκ ευλογεί, αλλ' ουδέ τι ών ποιούσιν οι πρεσβύτεροι ή οι διάκονοι επιτελεί, αλλ' ή του φυλάττειν τας θύρας και εξυπηρετείσθαι τοις πρεσβυτέροις εν τω βαπτίζεσθαι τας γυναίκας **δια το ευπρεπές**». [Διαταγαί Αποστόλων, ΒΕΠΕΣ, τόμ. 2^{ος}, Βιβλ. Η', σελ. 162].

Αναμασημένο φαγητό και ήδη καταδικασμένο από τη συνείδηση του πιστού λαού, με ύπουλο τρόπο, έρχεται και πάλι στην επικαιρότητα, μέσω επισήμου εκκλησιαστικού εντύπου, από πανεπιστημιακό δάσκαλο, θιασώτη της παναίρεσης του παπισμού, όπου με παραθεολογίες ολκής, αντι/Κανονικότητες, αντι/Εκκλησιολογικές, αντι/Ορθόδοξες και αντι/Παραδοσιακές «**αλχημείες**», προσπαθεί να επαναφέρει και πάλι το θέμα της ιερωσύνης των γυναικών στην ΟΡΘΟΔΟΞΗ Εκκλησία του Χριστού, «**ήν περιεποιήσατο δια του αίματος του ιδίου**» [Πραξ. 20,28]. Μιά απέλπιδα, από χρόνια, άχαρη και καταδικασμένη προσπάθειά του να αλώσει τη Νομο/Κανονική Τάξη της ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ και ΟΡΘΟΠΡΑΞΙΑΣ, παραπέμποντας σε δικές του μη αποδεκτές εργασίες για την επαναφορά αυτού του ανύπαρκτου πλέον θεσμού, και αναφερόμενος σε απαράδεκτους βερμπαλισμούς, θέσεων και γνωμών, «ταγών» δυστυχώς της Ορθόδοξου Εκκλησίας, **με**

Παπαδήνα σε ναό του Βόλου

μειωμένων, όμως, Ορθόδοξο φρόνημα, και σε γνώμες άλλων, που «**δεν ακούονται**», ερισκόμενοι εκτός της ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ Εκκλησίας του Χριστού «**όντες αυτοκατάκριτοι**» [Τίτ. 3,11]. Επειδή η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ και ΟΡΘΟΠΡΑΞΙΑ είναι μεγάλες ΕΥΘΥΝΕΣ, και την αλήθεια του Ευαγγελίου την «**φθείρουν η σιωπή και το ψεύδος**», ως υπεύθυνος Ιερωμένος και ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ Θεολόγος, επάγομαι τα παρακάτω, για την αποκάλυψη της αληθινής αλήθειας, σχετικά με το ανύπαρκτο πλέον θέμα για την Ορθόδοξη Εκκλησία μας, της ιερωσύνης, δηλονότι, των γυναικών.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ:

Τους πρώτους Χριστιανικούς χρόνους, ότε οι χριστιανοί εβαπτίζοντο σε μεγάλη ηλικία, κρίθηκε αναγκαίον, «**δια το ευπρεπές**», γυναίκες να διακονούν (= να εξυπηρετούν απλώς) στις Βαπτίσεις των γυναικών. Έτσι δημιουργήθηκε, χωρίς καμιά απολύτως περαιτέρω σημασία, ο θεσμός των διακονισσών με το «**ψιλόν όνομα του διακόνου**». Οι αναφερόμενες, δηλαδή, ως διακόνισσες στην εκκλησία δεν εδικαιούντο τίποτε παραπάνω από την επιτέλεση του έργου της σημερινής νεωκόρου στους Ιερούς Ναούς, διό και κατετάσσοντο τελευταίες στον κατάλογο του κατώτερου κλήρου, των «**άλλων κληρικών**», δηλαδή: του υποδιάκονου, του αναγνώστη, του Ψάλτη, και της διακόνισσας. «... των δε άλλων κληρικών το του Διακόνου, [της Εκκλησίας], έργον ποιήσαι ουδενί εξόν. Διακόνισσα ουκ ευλογεί, αλλ' ουδέ τι ών ποιούσιν οι πρεσβύτεροι και οι διάκονοι επιτελεί, αλλ' ή του φυλάττειν τας θύρας και εξυπηρετείσθαι τοις πρεσβυτέροις εν τω βαπτίζεσθαι τας γυναίκας **δια το ευπρεπές**». [Διαταγαί Αποστόλων, ΒΕΠΕΣ, τόμ. 2^{ος}, Βιβλ. Η', σελ. 162].

Όταν η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ επέτρεψε τον νηπιοβαπτισμό, τότε ο θεσμός αυτός των διακονισσών «**πάντη εσχόλασαν**», και οι γυναίκες που συνεχίζουν να διακονούν στην Εκκλησία ανήκουν πλέον στο θεσμό του «**Νεωκόρου**» ο οποίος

και τους αποδίδει πιστά την, πάντοτε, πραγματική τους θέση και αποστολή εντός του Ιερού Ναού. [ενθ' αν. ΒΕΠΕΣ, σελ. 161].

Ο μεγάλος Βυζαντινός Κανονολόγος Θ. Βαλοαμών είναι λίαν σαφής και κατηγορηματικός στο σημείον αυτό. Σχολιάζοντας τον 15^ο Καν. της Δ' Οικ. Συν. αποφαινεται: «Τα του παρόντος κανόνος **πάντη εσχόλασαν**. Διακόνισσα γαρ σήμερον ου χειροτονείται, **καν καταχρηστικώς τινες των ασκητριών διακόνισσαι λέγονται**, ότι κανών εστί διοριζόμενος μη εισέχουσαι γυναίκας εν τω αγίω βήματι. Η γουν μη δυναμένη εν τω αγίω θυσιαστηρίω εισελθείν, πώς τα των διακόνων ενεργήσεται; [Σύνταγμα Θείων και Ιερών Κανόνων Γ. Ράλλη - Μ. Ποιλή, τόμ. Β', σελ. 255]. Ερωτώμενος δε έτι περαιτέρω ο Θ. Βαλοαμών για το έργο των διακονισσών απάντησε ευθέως: «**Πάλαι ποτέ** και τάγματα διακονισσών τοις κανόνισιν επεγνώσκετο, και είχον και αύται βαθμόν εν τω βήματι, η δε των εμμίνων κάκωσις την υπηρεσίαν ταύτην εκ του θείου και αγίου βήματος εξέωσεν - απεξένωσεν. Παρά δε τη αγιωτάτη εκκλησία του θρόνου των Κωνσταντινουπολιτών διακόνισσαι «**προχειρίζονται**», μίαν μεν μετουσίαν μη έχουσαι εν τω βήματι, εκκλησιάζουσαι δε τα πολλά, και την γυναικονίτην εκκλησιαστικώς διορθούμεναι». [ενθ' αν. τόμ. Δ' σελ. 477]. **Δηλαδή, οι φερόμενες ως διακόνισσες, τότε, ήσαν και παραμένουν, όπως οι σημερινές γυναίκες νεωκόρες των Ιερών Ναών.**

ΣΥΝΕΛΟΝΤΙ ΕΙΠΕΙΝ: α) Αφού ο θεσμός των διακονισσών προέκυψε στην αρχαία Εκκλησία από ανάγκη λόγω του βαπτισμού των γυναικών σε μεγάλη ηλικία. β) Αφού η Εκκλησία λόγω των εμμίνων την «**εξέωσεν**» από το Ιερό Βήμα. γ) Αφού πάντα τα αναφερόμενα από τους Θείους και Ιερούς Κανόνες περί των διακονισσών «**πάντα εσχόλασαν**». δ) Αφού και είναι Ασκήτρια «**καταχρηστικώς λέγονται διακόνισσαι**». ε) Εφ' όσον, από αιώνων τώρα, τα όσα αναφέρουν οι Θείοι και Ιεροί Κανόνες περί διακονισσών «**τα πάντα εσχόλασαν**» και του λοιπού η γυναίκα, εντός του Ιερού Ναού, μόνον ως νεωκόρος εργάζεται. **Αν λέγω** όλα αυτά οφείλω με να τα αποδεχτούμε αναντίρρητα και να τα τηρούμε με εκκλησιαστική ευλάβεια, **τότε** για ποίον ακριβώς λόγο εκείνος ο πανεπιστημιακός, διευθυντής επισήμων εντύπων της Εκκλησίας της Ελλάδος, επιμένει στην επαναφορά του ανύπαρκτου πλέον θέματος για την Ορθόδοξη Εκκλησία, της ιερωσύνης δηλαδή των γυναικών;

Η ΘΕΟΛΟΓΙΑ και Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ - ΟΡΘΟΠΡΑΞΙΑ είναι μεγάλες ΕΥΘΥΝΕΣ, και πρέπει να φυλάσσονται «**ως κόριν οφθαλμού**», αλλά και να διακηρύσσονται με στεντόρεια ΟΡΘΟΔΟΞΗ φωνή, «**ευκαίρως ακαίρως, λόγω και έργω**». Οποιοσ ή όσοι δεν αντέχουν αυτό το βάρος, και δεν διαθέτουν αυτό το ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΣΘΕΝΟΣ, να μας «**αδειάσουν τη γωνιά**». Ο λόγος του Θεού και οι ιεροί Πατέρες «**ου μκπτηρίζονται**». Οι ταγοί της Ορθόδοξης πίστεως μας οφείλουν να γνωρίζουν σε βάθος την «**πληλίκους υμίν γράμμασιν**» γεγραμμένη ουράνια διδασκαλία του φτωχού Ναζωραίου, να κατέχουν «**γράμματι και πνεύματι**» το Νομο/Κανονικό εκκλησιαστικό Σύνταγμα, και να μελετούν τους Θείους και ιερούς Πατέρες της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας, και όλα αυτά, στικούμενοι στη Γραφική εκείνη Εντολή: «... ταύτα μελέτα, εν τουτοις ίσθι, ίνα σου η προκοπή φανερά είναι εν πάνιν» [Α' τιμ. 4,15].

πρεσβύτερος ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΛΛΑΣ
Θεολόγος - Εκκλησιαστικός Συνήγορος
Επίτιμος πρ/δρος Εφ/κού Κλήρου Ελλάδος

ΜΙΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

π. Μελετίου Απ. Βαδραχάνη

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο
Ο επίσκοπος Φλαβιανός, μόλις έφθασε στην Κωνσταντινούπολη, αμέσως πήγε στο παλάτι χύνοντας στο δρόμο άφθονα δάκρυα. Ο αυτοκράτωρ, μόλις τον συνάντησε, νευριασμένος κατηγορήσε τους Αντιοχείς για αγνωμοσύνη, αφού τόσα καλά παλαιότερα προσέφερε αυτός στη πόλη τους, και για ασέβεια, αφού σπίασαν τους ανδριάντες όχι μόνο αυτού και των παιδιών του αλλά και της συζύγου του Πλακίλλας, η οποία ήταν πολύ ενάρετη, είχε πεθάνει πριν δύο χρόνια, στις 14 Σεπτεμβρίου του 385, και ανακρύχτηκε από την Εκκλησία αγία, λόγω της ζωής και της δράσεώς της. Ποιος ο λόγος να τα βάζουν και με τους ανειθύνους νεκρούς; Ο Φλαβιανός, όταν είδε την οργή του αυτοκράτορα, συνέχισε να χύνει δάκρυα και αφού

τον άφησε να ξεσπάσει τότε πήρε τον λόγο. Μίλησε με διάκριση, δεξιοτεχνία και σύνεση, ώστε να πετύχει την σωτηρία της Αντιοχείας. Ας απολαύσουμε το λόγο του: «Βασιλιά πράγματι μας ευεργέτησες και είχες μεγάλη αγάπη για την πόλη μας. Και πράγματι σου φερθήκαμε, με τη συνεργεία του διαβόλου βέβαια, με αγνωμοσύνη. Και πράγματι ομολογώ* ότι κι αν κάνεις δεν πρόκειται άζια να μας τιμωρήσεις. Κι αν κατασκάψεις την πόλη, κι αν την κάψεις, κι αν μας φονεύσεις όλους. Μαζί με σένα, όλη η οικουμένη μας κατηγορεί. Αν θέλεις όμως, υπάρχει θεραπεία του κακού. Διότι τα μεγάλα και αφόρητα και οδυνηρά γεγονότα γίνονται αιτία για να προκύψουν μεγάλες ωφέλειες και αγαθά. Βασιλιά θυμήσου ότι οι προπάτορές μας φέρθηκαν με αγνωμοσύνη προς τον Θεό και συνεργάσθηκαν με τον διάβολο που δεν τους είχε προσφέρει τίποτα. Κι όμως ο Θεός δεν τους κατάστρεψε* τους τιμώρησε παιδαγωγικά βγάζοντάς τους από τον παράδεισο και, συνεργαζόμενος με τον Υίο του, τιμώρησε τον πρωταίτιο της παρακοής τον διάβολο. Αν τιμωρήσεις τους Αντιοχείς καταστρέφοντάς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ 2

ΒΑΤΟΠΕΔΙ
Ερχεται στη Λάρισα
Προσεχώς
Ζητήστε τον «Αγώνα»

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑΣ

Του Πρωτοπρεσβυτέρου Διονυσίου Τάτση

Στις πανηγύρεις των διαφόρων Ιερών Μονών, Ιερών Ναών και προσκυνημάτων παρατηρείται αθρόα προσέλευση πιστών, οι οποίοι θέλουν να τιμήσουν τον Άγιο, που εορτάζει και να ζητήσουν τις προς τον Κύριον προσευχές του. Ικανοποιούν ανάγκη της ψυχής τους. Προσφέρουν τον οβολό τους, προσκυνούν τις εικόνες, ασπάζονται τα ιερά λείψανα και συμμετέχουν στο κατασκευτικό κλίμα, που δημιουργούν οι ιερές ακολουθίες.

Συνήθως οι υπεύθυνοι κληρικοί ή μοναχοί προσκαλούν και τον οικείο μητροπολίτη, ο οποίος, διά το λαμπρότερο της πανηγύρεως, προσκαλεί και μερικούς άλλους εν Χριστώ αδελφούς του και γεμίζει ο Ιερός Ναός με λαμπροφωρεμένους αρχιερείς! Τα «Εις πολλά έτη, Δέσποτα» και οι φήμες παίρνουν και δίνουν. Όλων των εκκλησιαζομένων τα μάτια στρέφονται στους αρχιερείς και σχεδόν κανείς δεν θυμάται, ή δεν μπορεί, να πει ένα κατασκευτικό και εν δάκρυσι «Κύριε, ελέησον». Παρακολουθούν τα αρχιερατικά άμφια, τις αστραφτερές μίτρες και πατερτίτσες, τις ελογίες, τις προσεκτικές τους κινήσεις, τις εκδηλώσεις του σοβαρού τους προσώπου κ.λ.π.

Η Θεία Λειτουργία τελείται κανονικώς και μελωδικώς και προς το τέλος αρχίζουν οι προσφωνήσεις του οικείου μητροπολίτου και αντιφωνήσεις των προσκεκλημένων ιεραρχών. Και τι δεν ακούγεται. Πληθωρικοί συνήθως λόγοι, έπαινοι, εγκώμια και πολλά αλλά ενοχλητικά. Εκδηλώσεις κοσμικής νοοτροπίας, οι οποίες δεν έχουν καμία σχέση με τον τιμώμενο Άγιο. Η τιμή μεταφέρεται στους αρχιερείς, οι οποίοι συνήθως ζουν στον δικό τους κόσμο, απόμακροι απ' τα πολλά προβλήματα και τον πολύ πόνο του χριστεπωνύμου πληρώματος. Όλα αυτά συμβαίνουν, γιατί έχουν την ψευδαίσθηση ότι οι εκατοντάδες προσκυνήτες, που φτάνουν εκεί πηγαίνουν για να τους αποδώσουν τιμές. Η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική. Ο λαός πηγαίνει για να τιμήσει τον Άγιο που εορτάζει, χωρίς καν να γνωρίζει, αν θα υπάρχουν αρχιερείς εκεί. Ο σκοπός του είναι πνευματικός και όχι κοσμικός. Οι αρχιερείς όμως ενθουσιάζονται, γιατί πιστεύουν ότι ο λαός επικροτεί τα όσα λένε και κάνουν οι ίδιοι ή ότι διψάει ν' ακούσει το κήρυγμά τους, το οποίο συνήθως δεν τον αγγίζει και δεν τον συγκινεί.

Ο πιστός λαός εντυπωσιάζεται απ' τους απλούς μητροπολίτες, που λένε λίγα και δείχνουν πολλά με την παρουσία τους και το ήθος τους. Και ευτυχώς, που υπάρχουν ακόμα τέτοιοι μητροπολίτες στην πατρίδα μας.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΠΡΩΤΗ ΣΕΛΙΔΑ

τους, τότε ουσιαστικά ικανοποιείς τον διάβολο, ο οποίος παρέουρε τους Αντιοχείς σ' αυτή την ανταρσία για να τους καταστρέψει. Αν τους συγχωρήσεις, και τον διάβολο εξουδετερώνεις που φθόνισε την Αντιόχεια λόγω της δικής σου ευνοίας και αυτούς τους γεμίσεις τύψεις για την άτιμη και άδικη συμπεριφορά τους. Καταστρέψανε τ' αγάλματα σου* μπορείς όμως εσύ με την φιλανθρωπία σου και την συγγνώμη σου, σε κάθε Αντιοχέα, να ιδρύσεις το άκτιστο άγαλμά σου μέσα στη ψυχή του, για πάντοτε.

«Λές ότι κανένας άλλος βασιλιάς δεν εξευτελιόθηκε, όπως εσύ. Αν θέλεις όμως αυτή η ύβρη μπορεί να σου δώσει λαμπρότερο στεφάνι από το στέμμα που φορείς. Διότι στον άρχοντα δεν προσοδίδει τόσο αξία η τιμή και ο σεβασμός των ανθρώπων προς το αξίωμα που έχει, αλλά κυρίως - και προπαντός - η προσωπική του αρετή. Το διάδημα είναι απόδειξη της αρετής σου όπως και της εύνους του Θεού - αλλά εκείνο που θα σε καταστήσει πιο αξιοθαύμαστο και θεοπρόβλητο είναι η συγγνώμη και η φιλανθρωπία. Και θα μου επιτρέψεις να σου θυμίσω ένα γεγονός, που συνέβη σ' ένα προκάτοχο του θρόνου σου. Ο Μ. Κωνσταντίνος, όταν κάποτε λιθοβόλησαν τον ανδριάντα του και τον κατέστρεψαν, ενώ οι συνεργάτες του τον υπέδειξαν να τιμωρήσει σκληρά τους αιτίους του γεγονότος, εκείνος δεν το έκανε. Αλλά φιλοσοφικά φερόμενος, αφού με αταραξία και αδιαφορία ψηλάφησε με τα χέρια του το πρόσωπό του, χαμογέλασε ήρεμα και είπε: "Δέν βλέπω πουθενά πληγή. Όλο μου το κεφάλι είναι εν τάξει* το δε πρόσωπό μου δεν έχει υποστεί καμμία αλλοίωση". Οι συνεργάτες που τον προέτρεπαν για τιμωρία ντροπιάστηκαν και υποχώρησαν. Πολλά τα κατορθώματα του Μ. Κωνσταντίνου το λεχθέν όμως από αυτόν στη περίπτωση αυτή είναι το λαμπρότερο και το ύψιστο. Αξίζει τους επαίνους των ανθρώπων και τα στεφάνια του Θεού.

«Αλλά δεν υπάρχει ανάγκη ξένων παραδειγμάτων. Βασιλιά θυμήσου, ότι με ευκαιρία τη γιορτή του Πάσχα που πλησιάζει, εξέδωσες διάταγμα ν' αποφυλακισθούν όσοι εξέπιαν ποινή στις φυλακές. Εκεί έγραψες: "Μακάρι να μπορούσα να φέρω ξανά στη ζωή και τους τεθνεώτας, λόγω τιμωρίας, δια θανάτου". Κι όμως βασιλιά μπορείς μ' ένα σου λόγο ν' αναστήσεις την νεκρωθείσα Αντιόχεια. Μπορείς να την ευεργετήσεις περισσότερο απ' αυτόν που την ίδρυσε. Διότι η Αντιόχεια τώρα πεθαίνει και ουδέν όφελος που ιδρύθηκε. Εάν την ελευθερώσεις από τους βαρβάρους και άλλοι το έκαναν αυτό* δεν είναι θαυμάσιο. Θαυμάσιο είναι να την συγχωρήσεις.

«Έπειτα δεν πρόκειται μόνο για το πρόσωπό σου* πρόκειται και

για τον Χριστιανισμό. Εάν έχει τη δύναμη να αναπλάσει τους ανθρώπους κατά το πρότυπο του Σωτήρη Χριστού, που συγχωρούσε και τους εχθρούς του, Ιουδαίοι και ειδωλολάτρες περιμένουν να το δουν αυτό. Μην ακούς αυτούς που λένε ότι αν δεν τιμωρηθεί η Αντιόχεια, θα είναι κακό παράδειγμα, και για τις άλλες πόλεις. Όλοι γνωρίζουν ότι μπορείς να τιμωρήσεις τους πάντες. Οι δε Αντιοχείς τιμωρήθηκαν από την αγωνία τους και από τα όσα παθαίνουν τώρα. Εύκολο είναι να τιμωρήσεις. Δύσκολο και έκτακτο και σπάνιο είναι να συγχωρήσεις. Και μάλιστα όταν είσαι βασιλιάς.

«Βασιλιά, σε τιμά η Αντιόχεια στέλνοντας εμένα, διότι ξέρει την ευσεβεία σου για την Εκκλησία και ότι προτιμάς αντί άλλων αρχών τους ιερείς του Θεού, ακόμη κι αν είναι ευτελείς. Έρχομαι όμως πρεσβευτής όχι μόνο από την Αντιόχεια αλλά και από τον Θεόν ο οποίος λέγει: "Εάν αφήτε τους ανθρώπους τα παραπτώματά αυτών, αφήσει και μίν ο πατήρ υμών ο ουράνιος - εάν δε μη αφήτε τους ανθρώπους τα παραπτώματά αυτών, ουδέ ο πατήρ υμών αφήσει τα παραπτώματά υμών" (Ματθ. 6, 14-15). Θυμήσου, πως και συ έχεις βασιλιά τον οποίο πρέπει ν' ακούς. Θυμήσου, ότι και συ κάποτε θα κριθείς* και ότι, αν παρατηρήσει ο Θεός τις ανομίες μας, κανένας δεν μπορεί να σταθεί αθώος απέναντί του. Θυμήσου, πως συχώρησε ο Χριστός τους σταυρωτές του* και πως συνεχώς συγχωρεί και μας αγαπά όλους μας, και "ανατέλλει τον ήλιο επί πονηρούς και αγαθούς και βρέχει επί δικαίους και αδίκους" (Ματθ. 5, 45).

«Βασιλιά μην ντροπιάσεις τις ελπίδες μας και μην αποδείξεις ψεύτικες τις υποσχέσεις που έδωσα στο λαό. Εάν με ακούσεις, θα γυρίσω με παρηγορία πολλή. Εάν όμως όχι, τότε όχι μόνο δεν θα επιστρέψω πίσω, αλλά και θ' αρνηθώ την Αντιόχεια ως πατρίδα μου και θα γραφώ ως πολίτης σε άλλη. Ποτέ να μην υπάρξει πατρίδα μου αυτή, που εσύ, - ο πιο φιλάνθρωπος και ο πιο ήμερος από τους ανθρώπους* δεν δέχθηκες να τη δεχθείς και να τη συγχωρήσεις».

Ο αυτοκράτωρ συγκινήθηκε μέχρι δακρύων από το λόγο του επισκόπου, έδωσε συγγνώμη, και προέτρεψε τον επίσκοπο να σπεύσει να επιτελέσει την εορτή του Πάσχα. Έστειλε ταχυδρόμους ν' αναγγείλουν εσπευσμένα τη χαρμόσυνη είδηση στην Αντιόχεια και υποσχέθηκε ότι και αυτοπροσώπως θα την επισκεφθεί. Οι Αντιοχείς, μόλις ήρθε η είδηση, στόλισαν και φωταγώγησαν την πόλη σα να γιόρταζαν τα εγκαίνια της δημιουργίας της. Ο άγιος Χρυσόστομος, την ημέρα του Πάσχα, ανέβηκε στον άμβωνα και είπε: «Ευλογητός ο Θεός, που μας αξιώνει την ιερά αυτή εορτή με χαρά και σωφροσύνη

πολλά να την γιορτάσουμε και ο οποίος αποδίδει την κεφαλή στο σώμα, τον ποιμένα στα πρόβατα, τον δάσκαλο στους μαθητές, τον στρατηγό στους στρατιώτες, τον αρχιερέα στους ιερείς. Ευλογητός ο Θεός "ο ποιών υπερεκπερισσού ο αιτούμεθα ή νοούμεν" (πρβλ. Έφεσ. 3, 20).

Έτσι έληξε η μεγάλη αυτή δοκιμασία της Αντιοχείας, η οποία κράτησε περίπου επί δίμηνο και συντάραξε κυριολεκτικά την πολυάνθρωπη αυτή πόλη. Κατά το γεγονός άφηνε η μεγάλη δύναμη της Εκκλησίας και η κοινωνική της προσφορά. Η προσωπικότητα του Χρυσοστόμου κυριάρχησε, αφού αυτός - με τις 21 ομιλίες που εκφώνησε «εις τους ανδριάντας» - δεν παραμύθησε μόνο το λαό, ούτε και φρόντισε μόνο για την αίσια αντιμετώπιση του γεγονότος, αλλά επωφελομένους την ψυχολογική κατάσταση των ανθρώπων καταπολέμησε αποτελεσματικά διάφορες κακίες των Αντιοχέων και μάλιστα τη βλασφημία και τη ροπή προς τους όρκους. Μελετώντας κανείς τις ομιλίες αυτές, βλέπει λεπτομερώς την εξέλιξη της επαναστάσεως της Αντιοχείας, τον ηρωισμό του επισκόπου Φλαβιανού, του Χρυσοστόμου, των μοναχών, και των ιερών της πόλεως. Από τις ομιλίες αυτές, η πρώτη εκφωνήθηκε πέντε μέρες πριν τη θραύση των ανδριάντων. Θέμα της ήταν «οι αιτίες των θλίψεων και των συμφορών». Προφητικό κυριολεκτικά θέμα, που προετοίμασε τους Αντιοχείς για όσα επρόκειτο να συμβούν, και προαπάντησε στο «γιατί» που προβάλλουν οι άνθρωποι, όποτε τους τυχαίνει κάποια συμφορά. Η δε 19η ομιλία αφορά την Κυριακή προ της Αναλήψεως και δεν σχετίζεται με τα δραματισθέντα γεγονότα. Ευχής έργον θα ήταν να διαβαστούν απ' όλους μας οι ομιλίες αυτές, ώστε ν' απολαύσουμε με τη γλώσσα του Χρυσοστόμου το προαναφερθέν γεγονός.

Από τα όσα εκθέσαμε φαίνεται ξεκάθαρα ότι, όταν παρουσιάζονται κοινωνικές αναστατώσεις και κοσμογονικές μεταβολές, τότε είναι ο κατ' εξοχήν καιρός της δράσεως της Εκκλησίας. Τις αναστατώσεις αυτές τις επιτρέπει ο Θεός για να τ' αρακουνήσει σωτηριολογικά την ανθρωπότητα. Η Εκκλησία πρέπει να τις εκμεταλλευτεί για να έρθει κοντά στο λαό, να τον παρηγορήσει, να τον στηρίξει, να τον κατηχήσει, και το σπουδαιότερο να τον ανυψώσει ψυχικά και ηθικά. Επιπλέον πρέπει να ορθώσει το ανάστημά της ενώπιον των ισχυρών της γης, των αμαρτωλών κατεστημένων και να βρεθεί στο πλευρό των αδυνάτων και κατατρεγμένων. Αλλοίμονο αν οι κοινωνικές αναστατώσεις βρουν την Εκκλησία αδρανή και αδιάφορη ή το χειρότερο με το μέρος των ισχυρών και δυνατών. Τότε καταντά, κατ' ανθρώπον βέβαια, το «όπο του λαού», το άλας που εμωράνθη και δεν είναι χρήσιμο για τίποτα πλέον, με αποτέλεσμα να πετιέται στα σκουπίδια και να καταπατείται από τους ανθρώπους.

Μ. Θεοδοσίος

ΤΙΜΗ ΑΓΙΟΥ ΜΙΜΗΣΗΣ ΑΓΙΟΥ

Εφαρμόζοντας η εκκλησία μας το "από Θεού άρξασθαι", καθόρισε το νέο έτος να αρχίζει με γιορτές και θρησκευτικές πανηγύρεις, ώστε να έχουμε ολόκληρο το χρόνο προστάτες και βοηθούς το Θεό με τους αγίους Του.

Έτσι ο Ιανουάριος αρχίζει με την περιτομή του Χριστού και τη μνήμη του Μ. Βασιλείου και ακολουθούν τα Φώτα, και οι γιορτές του Ιωάννου του Προδρόμου, του Γρηγορίου Νύσσης, του Μ. Αντωνίου, του Αθανασίου και Κυρίλλου, του Μάρκου του Ευγενικού, του Ευθυμίου του Μεγάλου, του Γρηγορίου του Θεολόγου, του Χρυσοστόμου και κλείνει με τους Τρεις Ιεράρχες.

Μελετώντας τη ζωή του καθενός από τους παραπάνω αγίους διαπιστώνουμε, ότι όλοι τους **υπήρξαν μεγάλα αναστήματα στο χώρο της Εκκλησίας, γιατί μιμήθηκαν το Χριστό** στα έργα και στη διδασκαλία Του. Με τον τρόπο αυτό έγιναν φωτεινά παραδείγματα για μοναχούς, ασκητές, κληρικούς και λαϊκούς. Όλοι τους υπήρξαν εκφραστές του γνήσιου μοναχισμού αλλά και οδηγοί πορείας των πιστών - κληρικών και λαϊκών - στον κόσμο.

Άξια η Εκκλησία μας τους τίμησε και τους τιμούν, αγιοποιώντας τους και εκζητώντας τις πρεσβείες και μεσιτείες τους από το Θεό.

Βλέπετε, άγιοι πατέρες, ποιους ο πιστός λαός σεβεται, υπακούει και τιμά με προθυμία;

Εάν θέλετε κι εσείς να απολαμβάνετε ανάλογων τιμών θα πρέπει να γίνετε μι-

μητές αυτών, παρουσιάζοντας αποδείξεις ενάρετης ζωής, διότι ο σεβασμός και η τιμή δεν επιβάλλονται αλλά κατακτιούνται. Ο Χριστός πρώτα εφάρμοσε το Ευαγγέλιο στη ζωή του και μετά άρχισε να διδάσκει ("Ο ποιήσας και διδάξας").

Όσα μέσα βίας και καταναγκασμού κι αν χρησιμοποιήσετε δε θα πετύχετε της εκτίμησης των πιστών. Όταν μάλιστα χρησιμοποιείτε τις, φιλα προσκείμενες σε σας, λόγω αξιώματος, κρατικές υπηρεσίες, για να επιβληθείτε, τρομοκρατώντας εκείνους που δεν σας αποδέχονται, τότε γίνεστε αξιοθρήνητοι αλλά και "συσσωρεύετε κάρβουνα στις κεφαλές σας".

Μερικοί από σας φθάσατε και στο κατόντημα να οδηγείτε ευσυνείδητους χριστιανούς στα δικαστήρια ζητώντας υψηλά χρηματικά ποσά (20.000€ από τον καθένα) ή απατώντας δήμωση των περιουσιών τους προκειμένου να ικανοποιηθεί ο πληγωμένος εγωισμός σας. Έτσι πιστεύετε πως θα αναγκάσετε τους "ανάρτες" να "κάμψουν γόνυ" και να σας αποδεχθούν. Μην ξεχνάτε ότι ο Θεός "ουμκτριζείται" και ότι η μακροθυμία του κάποτε εξαντλείται.

Αλήθεια, γιατί γίνετε κληρικοί και μάλιστα άγιοι; Δεν διαλέξατε το δρόμο αυτό γιατί αγαπήσατε τον Χριστό και επιθυμήσατε ουράνια βραβεία;

Αγνοείτε μήπως ότι αυτά επιτυγχάνονται με την **ταπεινώση** (εκμπένηση του "εγώ", της προσωπικότητας, της αξιοπρέπειας, του αξιώματος), με τη **συντριβή** της καρδιάς, την **αυταπάρνηση**, την **κένωση**, την **ανύστακτη διακονία** και όχι την αγρύπνια προς εξεύρεση

τρόπου εξόντωσης των διαφωνούντων;

Δεν αφουγκρασθήκατε τον απόστολο Παύλο που δίνει το στίγμα του αληθινού χριστιανού λέγοντας:

"...λοιδορούμενοι ευλογούμεν, διωκόμενοι ανεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλούμενως περικαθάρματα του κόσμου εγενήθημεν, πάντων περίφημα έως άρτι" (Α' Κορ. 4, 12-13).

Ξεχνάτε ότι ο **Χριστός υπέμεινε τον μέγιστο εξευτελισμό** (ολόγυμνος στο σταυρό) - Θεός υπάρχων - και ότι όχι μόνο **δεν χρησιμοποίησε τη θεική του δύναμη** και εξουσία ώστε να συντρίψει τους σταυρωτές του αλλά τους συχώρεσε όλους πάνω από το σταυρό;

Τέλος πάντων. Εσείς ποιοι είσθε; είσθε ανώτεροι από το Χριστό; Δεν λέτε πως είσθε "τύπος" (εις τύπον Χριστού) και όχι το "πρωτότυπο"; Κι αν το Πρωτότυπο (Χριστός) αποδέχεται θεληματικά την εξουθένωση, εσείς γιατί δεν κάνετε το ίδιο αλλά εξουθενώνετε πιστούς και ευσυνείδητους χριστιανούς, πολύτεκνους και μη, με αξιόλογους μάλιστα κοινωνικούς τίτλους, υποβάλλοντάς τους σε ψυχικά μαρτύρια επί πολλά χρόνια και συνεχίζετε μέχρι σήμερα τον εμπαθή διωγμό, προσάγοντάς τους ομαδικά στα δικαστήρια και ζητώντας την ηθική ικανοποίηση του τραυθέντος εγωισμού σας με την οικονομική αφαίμαξή τους;

Και ερωτούμε. Τι αξίζει για σας περισσότερο, "άγιοι πατέρες", η μπαστούνα, η κοσμική σας προβολή, το αξίωμα - εφήμερα και ανώφελα - ή η σωτηρία της ψυχής σας;

Αν συμφωνείτε με το δεύτερο, απομακρύνετε από κοντά σας κάθε κακό σύμβουλο "**φεύγετε και σώζεσθε**", πριν ο γογγυσμός του πολυβασανισμένου από εσάς πληρώματος της Εκκλησίας φθάσει στα αυτιά του Θεού και πριν η μακροθυμία Του εξαντληθεί. Να γνωρίζετε ότι "**η φυγή**" δεν είναι ντροπή.

Πολλοί άγιοι την χρησιμοποίησαν για το συμφέρον της Εκκλησίας και το προσωπικό τους πνευματικό κέρδος.

Φεύγετε, λοιπόν, και παύσετε τον σκανδαλισμό του ποιμνίου.

Το ίδιο θα συμβουλευίκαμε και στον επικώριο επίσκοπο κ. Ιγνάτιο. Ας διευκολύνει τον Αρχιεπίσκοπο και την Ι. Σύνοδο, με μια του αίτηση μετάθεσης, ώστε να διορθωθεί τα προ τριακονταπενταετίας έγκλημά της και να απουλώσει τις αιμορραγούσες πληγές του σώματος της τοπικής μας Εκκλησίας. Να είναι δε βέβαιος ότι με την ερηνεύση της Εκκλησίας μας θα ερηνεύσει κι ο ίδιος και εργαζόμενος σε μια άλλη Μητρόπολη μπορεί και να φθάσει στην αγιότητα.

"Άγιοι γίνεσθε" βροντοφωνάζει ο απόστολος Παύλος και όλοι οι άγιοι που τιμήσαμε το μήνα Ιανουάριο.

Και η εφημερίδα μας εύχεται ολόψυχα στους διοικούντες την Εκκλησία και διοικούμενους, το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος προς δόξαν Θεού και προς σωτηρίαν του κόσμου.

(Β.Γ.)

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 141,
ΚΩΔ. ΥΠ. 1603
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥΣ 2009

Ιδιοκτήτης - Εκδότης - Διευθυντής
Τριαντάφυλλος Ι. Τσιοπίουλος

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20
& Ασροναυτών

Τ.Κ. 41221 Λάρισσα

Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13

Εκδίδεται με προαιρετικές

προσφορές

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org

ΕΤΣΙ ΔΙΚΑΖΟΥΝ ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

(συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο)

Σήμερα δημοσιεύουμε 2 από τις 14 κατηγορίες που συνέταξε ο κατηγορούμενος και δικαστής Ιγνάτιος Λάππας, και τις δύο αντικρούσεις από την κατηγορούμενη π. Ευθύμιο Τρικαμινά

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΙΔΕΣΙΜΟΛΟΓΩΤΑΤΟΝ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ Π. ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΑΣΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΟΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ (ανακριτής)

Αιδεσιμολογώτατε, δια του παρόντος Αρχιερατικού ημών εγγράφου και συμφώνως τοις άρθροις 100 και εξής του Νόμου 5383/1932 "Περί Εκκλησιαστικών Δικαστηρίων και της προ αυτών διαδικασίας" παραγγέλλομεν υμίν όπως διενεργήσετε τακτικές ενόρκους ανακρίσεις κατά του Ιερομονάχου π. Ευθυμίου Τρικαμινά, κληρικού της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος, επί τους ως κάτωθι αντικανονικούς παραπτώμασιν και αδικούς και παρανόμους πράξεσιν ήτοι:

α. Επί αυτογνώμονι και αυθαρέτως εγκαταλείπει της κανονικής αυτού εξαρτήσεως και της Μονής της μετανοίας αυτού και εγκαταστάσει δίχα κανονικής συγκαταθέσεως, ευλογίας και αδείας του Επικωρίου Μητροπολίτου εις ετέραν κανονικὴν δικαιοδοσίαν και κατά συρροήν τελήσει παρ' ενόριαν ιερατικών πράξεων, τιμωρουμένων υπό των Ιερών Κανόνων Δ' της Πρωτοδευτέρας Συνόδου, ΙΕ' των Αγίων Αποστόλων, Γ' της εν Αντιοχεία Συνόδου και Ι' της Ζ' Οικουμενικής Συνόδου, επειδή ο κατηγορούμενος κληρικός κατέλιπε την εις ην ανήκει Ιερών Μονών, άνευ Απολυτηρίων Γραμμάτων και σχετικών ευλογιών υπό του Επικωρίου Μητροπολίτου και μετοικίσας ήλθε και εγκατεστάθη εις εξωκλήσιον του Προφήτου Ηλίου της Ενορίας Αγίας Παρασκευής Αμπελακίων Λαρίσης άνευ της συγκαταθέσεως, της αδείας ή της συμφώνου γνώμης ημών ή του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου ιεροπρακτών, εξομολογών και τελών εν αυτό άπαντα τα του Εφημερίου.

β. Επί απειθεία και στρηνιασμού εις βάρος ημών του κανονικού Ποιμενάρχου της Ιεράς Μητροπόλεως Λαρίσης και Τυρνάβου, εις την οποίαν αυθαρέτως και αντικανονικώς διατρίβει και διαμένει, παραβάτης γενόμενος των Αποστολικών λογίων Α' Κορ. 14,40 και Εβρ. 13,17, καθ' άδει αντιστοίχως "πάντα ευσημάνως και κατά τάξιν" γίνεσθαι και πείθεσθαι "τοις ηγουμένοις" κ.λ.π. αδικήματα τιμωρούμενα υπό των Ιερών Κανόνων ΛΘ' των Αγίων Αποστόλων και Η' της Δ' Οικουμενικής Συνόδου.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΥ

Αρνούμεν τις αποδιδόμενες κατηγορίες στο σύνολό τους ως αβάσιμες τόσο στην ουσία τους, όσο και από πλευράς ιερών κανόνων, ιεράς Παραδόσεως και Ευαγγελίου και αντικρούοντας εκάστη εξ αυτών εκθέτω τα ακόλουθα:

1). Η α' κατηγορία την οποίαν αναφέρει είναι εντελώς ασύστατος και εξωφρενικά εκτός πραγματικότητας και απορώ, πώς ετολήσατε να την χαλκεύσετε ή πώς δεν επικοινωνήσατε με την Μητρόπολη Δημητριάδος, προκειμένου να ενημερωθήτε για το πώς έχουν τα πράγματα. Σας εκθέτει δε ανεπανόρθωτα στα μάτια του λαού, για την εμπάθεια με την οποία τυφλωμένοι αναζητείτε να εύρετε κατηγορίες εις βάρος μου. Ισχύει και εδώ η παροιμία η οποία λέγει, ότι «*όποιος θέλει να ξεκάνη το σκυλί του το βγάξει λυσοσαμένο*». Τα γεγονότα λοιπόν έχουν ως εξής:

Όταν έπεσε στην αντίληψή μου ότι ο τότε Μητροπολίτης Δημητριάδος και νυν Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος συμπλέει με την άρεση του Οικουμενισμού και έπειτα από το μοναχικό συνέδριο που πραγματοποιήθηκε στην γυναικεία μονή της κάτω Παναγίας Ξενίας Αλμυρού, στο οποίον υπεστηρίχθη από τον Μητροπολίτη Πειραιώς κ. Καλλίνικον και τον Μητροπολίτην Δημητριάδος κ. Χριστόδουλον, ότι οι Παπκοί έχουν έγκυρα μυστήρια, πλάγιες ακτίνες Θείας χάριτος και αγίους μετά το οχίωμα οι οποίοι κάνουν περισσότερα θαύματα από τους ορθόδοξους αγίους, με αλληπάλληλες επιστολές ζήτησα από τον Μητροπολίτη Δημητριάδος να μάθω τις δογματικές του τοποθετήσεις και τα πιστεύω του στα θέματα της πίστewς. (Ιδ.ετ. σκετ. υπ' αριθμ. 2,3,4). Αυτός ο έλεγχος εν συναρτήσει με το ότι ερχόμουν κάποιες φορές στην Λάρισα για συμπάραστασι στους αγωνιζόμενους Λαριαίους χριστιανούς, όπως ήτο φυσικόν, δεν άρεσε στον Μητροπολίτη, ο οποίος με επέισε και τρόπον τινα με εξέβιασε ή να υποταχθώ άνευ όρων στην γραμμή της Μητροπόλεως Δημητριάδος ή να πάρω απολυτήριο για άλλη Μητρόπολη. Και εγώ φυσικά, έπειτα από αυτές τις διαπιστώσεις δεν ήθελα να παραμείνω σε μία Μητρόπολη, η οποία ήταν ορθόδοξος μόνον κατ' όνομα και ως εκ τούτου με αίτησή μου ζήτησα απολυτήριο για άλλη Μητρόπολη. (Ιδ.ετ. σκετ. υπ' αριθμ. 5). Ο Μητροπολίτης κ. Χριστόδουλος εξέδωσε το απολυτήριον την 3/11/1994 διά την Μητρόπολη Λαρίσης, μνημονεύσας δε σ' αυτό την σχετική απόφασιν του ηγουμενοσυμβουλίου της Ιεράς Μονής Άνω Παναγίας Ξενίας, περί διαγραφής μου από το μοναχολόγιόν της, καθώς επίσης και το ακώλυτον της Ιερωσύνης μου. (Ιδ.ετ. σκετ. υπ' αριθμ. 6). Υπήρχε όμως τότε ένα μεγάλο πρόβλημα για τον τότε Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Χριστόδουλον, το πού δηλαδή θα διεβίβαζε

το απολυτήριόν μου, δεδομένου του ότι τότε στην Λάρισα υπήρχαν δύο αντίθετες καταστάσεις. Η μία, η κατά την γνώμη μου νόμιμη, η οποία με κέντρο το επισκοπείο είχε τον Μητροπολίτη κ. Θεολόγο, τους μισούς περίπου ιερείς και την συντριπτική πλειοψηφία του λαού και μάλιστα αυτών οι οποίοι είχαν κάποια γνώσι και ένα ενδιαφέρον για τα εκκλησιαστικά πράγματα, των συνειδητών δηλαδή χριστιανών και η άλλη, η κατά την γνώμη μου παράνομη, η οποία λειτουργούσε ως λεγομένη τοποτηρητεία στον ιερό ναό των Τεσσαράκοντα Μαρτύρων στην Λάρισα, η οποία είχε την κάλυψη και προστασία της συνόδου, τους υπολοίπους ιερείς, οι οποίοι από φόβο και δουλοπρέπεια ετάσσοντο με τους ισχυρούς και παντελή απουσία του λαού και μάλιστα των ανθρώπων οι οποίοι δεν ήταν χλιαροί, παγωμένοι ή αδιάφοροι για τα θέματα της εκκλησίας.

Το πρόβλημα λοιπόν του κ. Χριστόδουλου ήταν το εξής: Εφ' όσον το απολυτήριον, το οποίον εξέδωσε επ' ονόματί μου, έπρεπε να διεβιβασθή υπηρειακώς, αν το διεβίβαζε στην τοποτηρητεία, προκειμένου να φανή καλός στην σύνοδο, θα είχε προβλήματα από τους αγωνιζόμενους χριστιανούς, τους οποίους ήθελε να φαίνεται ότι υποστηρίζει και συμμερίζεται το δικαίόν των. Αν πάλι το διεβίβαζε στον κανονικό Μητροπολίτη κ. Θεολόγον θα είχε προβλήματα από την σύνοδο και τον τότε αρχιεπίσκοπο κ. Σεραφείμ, οι οποίοι προφανώς θα τον ήλεγχαν, διότι με την πράξη του αυτή θα ήταν σαν να αναγνώριζε τον Μητροπολίτη κ. Θεολόγον και ότι δεν έκανε υπακοή στη σύνοδο. Επειδή λοιπόν, εκτός των αρετικών του φρονημάτων ήταν παμπόνηρος και πανούργος και προκειμένου να αποφύγη αυτόν τον σκόπελο, μου έδωσε το απολυτήριο **ιδιοχειρώς** και μου είπε ότι ερχόμενος στη Λάρισα να το δώσω όπου ενώ ήθελα, είτε στην τοποτηρητεία είτε στον Μητροπολίτη, γνωρίζοντας βεβαίως τί εγώ θα έκανα. Η παρανομία του κ. Χριστόδουλου είναι ολοφάνερη, διότι τα απολυτήρια διεβιβάζονται υπηρειακώς, διά να είναι ο κάθε κληρικός πάντοτε κάπου εννεγραμμένος. Επειδή όμως γνωρίζω πολύ καλά ότι η ανθρώπινη δικαιοσύνη και δη η εκκλησιαστική είναι σαν το δίκτυ, το οποίο «*παγιδεύει την μαριδα και αφίνει τους καρχαρίες*», ερχόμενος στην Μητρόπολη Λαρίσης με το απολυτήριο ανά χείρας, συζήτησα το πρόβλημα με τον Μητροπολίτη κ. Θεολόγο, ο οποίος μου είπε να εύρω κάποιο μέρος στην Μητρόπολη, το οποίον να είναι εκκλησιαστικό και να εγκαταβίωσω σ' αυτό εν συννενοήσει με το τοπικό εκκλησιαστικό συμβούλιο, όταν δε εξομυλυνθούν τα πράγματα θα γίνη και η κανονική εγγραφή μου στο δυναμικό της Μητροπόλεως. Έτσι λοιπόν με την άδεια του εκκλησιαστικού συμβουλίου των Αμπελακίων ήλθα στο εξωκλήσιό του προφήτου Ηλίου, τον Νοέμβριον του 1994. (Ιδ.ετ. σκετ. υπ' αριθμ. 7). Υπήρχε δε και η άδεια να τελώ τα λειτουργικά μου καθήκοντα από τον Μητροπολίτη κ. Θεολόγο, εφ' όσον είχε και την διαβεβαίωση για τα ακώλυτον της Ιερωσύνης μου από τον κ. Χριστόδουλο. Σας καταθέτω στο σημείο αυτό προς πιστοποίηση των λεχθέντων, αντίγραφα ενδεικτικής αλληλογραφίας μου με τον κ. Χριστόδουλο, αντίγραφο της αιτήσεώς μου για την έκδοσι του απολυτηρίου μου, αντίγραφο του απολυτηρίου μου και την υπ' αριθμ. 4/94 πράξη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου Αγ. Παρασκευής Αμπελακίων και για να φανή έτι περισσότερο και από τον πλέον αδαή το αίωλο και κακόβουλο της πρώτης κατηγορίας, περί εγκαταλείψεως της κανονικής μου εξαρτήσεως και της μονής της μετανοίας μου, το ότι δεν μου εκδόθηκε απολυτήριο κλπ. (Σχετικά υπ' αριθμ. 2,3,4,5,6,7).

Είναι δε βέβαιον ότι εσείς δεν θα ελέγχετε τον νυν αρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο για την παρανομία του

αυτή, την μη αποστολή και διαβίβασι υπηρειακώς του απολυτηρίου μου στην Μητρόπολη Λαρίσης, διότι κατά την λαϊκή παροιμία «*κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάξει*» και διότι έχετε μάθει να ελέγχετε μόνον τους υφισταμένους και κατωτέρους σας ίσως δε και για άλλους λόγους που εσείς και ο Θεός τους γνωρίζετε. Αυτά τα ολίγα για την πρώτη παράγραφο του κατηγορητηρίου. Σας εφιστώ δε την προσοχή στο ότι το απολυτήριον έγγραφον που σας καταθέτω δεν θα χρησιμοποιηθή δι' άλλην περίπτωσην, ει μη μόνον στην υπόθεσιν για την οποίαν με εγκαλέσατε. Αυτός άλλωστε είναι και ο λόγος για τον οποίον καταθέτω όχι το πρωτότυπον αλλά φωτοαντίγραφον.

2). Ως προς την β' κατηγορία και την παράγραφο αυτής «*εις την οποίαν* (Μητρόπολη Λαρίσης) *αυθαρέτως και αντικανονικώς διατρίβει και διαμένει*», την παρέρχομαι επειδή την αντέκρουσα κατά τα ανωτέρω και απέδειξα ότι νομίμως και κανονικώς διαμένω στην Μητρόπολη Λαρίσης. Αντικρούοντας τώρα την κατηγορία της απειθείας και του στρηνιασμού που μου αποδίδετε, κρίνω σκόπημο να αναφερθώ πρωτίστως στην δική σας κανονικότητα, ήτοι εάν κανονικώς τοποθετηθήκατε στην Μητρόπολη Λαρίσης. Η αρνητική απάντησι ως προς την δική σας κανονικότητα αναίρει αυτοδικαίως τα αποδιδόμενα αδικήματα της απειθείας και του στρηνιασμού. Ασφαλώς θα δέξεσθε ως κανονικότητα την εκλογή σας από την Σύνοδο, την χειροτονία σας και την τοποθέτησί σας.

Η εκλογή σας κατ' αρχάς από την Σύνοδο ήταν παράνομη και αντικανονική, διότι ζώντος του Μητροπολίτου της πόλεως και μη παραιτηθέντος ή κανονικώς και τελεσιδικώς (με έφεσι) καταδικασθέντος, απαγορεύεται να εκλεγεί άλλος επίσκοπος από την Σύνοδο, πολύ δε περισσότερο να χειροτονηθή διά την πόλι αυτή και το πλέον χειρότερο να τοποθετηθή δυναστικώς (με συνδρομή της αστυνομίας και των ΜΑΤ από την μισή Ελλάδα) εις αυτήν. Και αναφερόμαι ειδικότερα διά να μη θεωρηθή ότι εκφράζω προσωπικές μου απόψεις:

Ο ΚΓ' κανών της εν Αντιοχεία Συνόδου ορίζει ότι η Σύνodos έχει εξουσία να εκλέγη επίσκοπον, μετά τον θάνατον όμως του προκατόχου επισκόπου. Ο ΠΖ' της Συνόδου της Καρθαγένης λέγει ότι δεν εξωθείται της επισκοπής του ο Επίσκοπος και δεν χειροτονείται φυσικά άλλος, πριν να τελείωση όλη η νόμιμη διαδικασία και τελεσιδικώς καθαίρεθι. Ο ΙΣΤ' κανών της Α' και Β' Συνόδου ορίζει ότι να μη χειροτονείται επίσκοπος εις επαρχίαν της οποίας ο επίσκοπος ζει και δεν έχει καθαίρεθι, ούτε έχει παραιτηθι. Επίσης επιβεβαιώνει ότι πρώτα καθαίρεται τελεσιδικώς ο επίσκοπος επαρχίας και μετά χειροτονείται άλλος. Ο Η' της Α' Οικουμενικής Συνόδου απαγορεύει να ευρίσκονται δύο επίσκοποι εις μίαν και την αυτήν πόλιν. Το ίδιο απαγορεύει και ο ΛΕ' των Αγ. Αποστόλων. Ο Α' του Αγ. Κυρίλλου λέγει να μην εκβάλλεται κανείς επίσκοπος της επισκοπής του, παρά μόνον κατόπιν δίκης συμφώνου προς τους θεούς κανόνας. Ο Δ' της εν Σαρδική Συνόδου λέγει ότι και να καθαίρεθι νομίμως και κανονικώς ένας επίσκοπος κάποιας πόλεως δεν χειροτονείται άλλος σ' αυτήν, εφ' όσον ο καθαίρεθείς ζητεί ανώτερο κριτήριο διά να εξετάση την υπόθεσιν του. Ο Η' της εν Άγκυρα Συνόδου ορίζει ότι όταν κάποιος νομίμως χειροτονηθή επίσκοπος και δεν τον δεχθή ο λαός της επαρχίας του, να μην δημιουργή ταραχές, αλλά να μένη στον βαθμό του πρεσβυτέρου. Σημειωθήτω δε ενταύθα ότι ομιλεί ο Ιερός κανών για τον νομίμως και κανονικώς χειροτονηθέντα. Ο δε ΛΣΤ' ιερός κανών των Αγ. Αποστόλων επιτάσσει ότι εάν τον κανονικώς εκλεγέντα και χειροτονηθέντα επίσκοπο δεν τον δεχθή ο λαός της επαρχίας του «*δια την ιδικίν του ανυποταξίαν και μοχθηρίαν και όχι διά καμμίαν πονηράν γνώμη και αιτίαν αξιοκατηγόρητον του επισκόπου*», ο επίσκοπος αυτός να μην καθαίρεται, αλλά να επιτιμώνται οι κληρικοί της επαρχίας. Βλέπετε ότι σύμφωνα με τα εν τη παρενθέσει λόγια του Πηδαλίου, ξεχωρίζεται η δικαία και η άδικη ανυποταξία και ανυποταξία στον επίσκοπο και δεν ισοπεδώνεται το δικαίον και το άδικον με το να τα κατατάσσωμε στην αυτήν μοίρα. Η παράδοσις της Ορθοδοξίας στο σημείο αυτό συμφώνως με τους ανωτέρω ιερούς κανόνας επιβάλλει, η εκλογή του επισκόπου να γίνεται «*ψήφω κλήρου και λαού*» και φυσικά στην προκειμένη περίπτωση δεν εννοείται ως λαός, ο λαός της Σαλαμίνας αλλά της Λαρίσης.

Επειδή λοιπόν στην περίπτωση ούς έγινε αυτή η σκληρή και βάναυση καταπάτησις σωφείας ιερών κανόνων και όλης της ορθόδοξου Παραδόσεως και επειδή κυρίως δεν σας αποδέχεται ο λαός της Λαρίσης, ο οποίος έχει και τον τελικό λόγο, δεν μπορεί επ' ουδενί λόγω να λογίζεσθε ως Μητροπολίτης Λαρίσης, εφ' όσον υποτίθεται ότι και εμείς και εσείς έχουμε σώρας τας φρένας και δεν υπηρετούμε

σκοπιμότητες και σκοτεινές διαπλοκές. Σας επισυνάπτω στο σημείο αυτό και την γνώμη του Αγ. Νικόδημου στην ερμηνεία του Α' αποστολικού, τον οποίο ουδόλως εμνημονεύσατε στο κατηγορητήριο, καθώς και τον ΙΕ' της Α' και Β', επειδή προφανώς δεν σας εξυπηρετούν στα σκοτεινά σχέδια σας. «*Είπα κατά προηγούμενον τρόπον, ότι, δεν ψηφίζουν οι λαϊκοί, επειδή κατά επόμενον τρόπον, πρέπει να ερωτώνται και αυτοί αν συνανοούσι εις την ψήφον ή όλοι, ή οι περισσότεροι α', δι' ότι, αν αυτοί έχουν να αποδείξουν κατά του υποψηφίου καμμίαν κατηγορίαν αληθή, πρέπει να εμποδίζηται η χειροτονία του, κατά την ερμηνείαν του ζα'. Αποστολικού, και Β', αν και αυτοί (οι λαϊκοί) δεν συνανοούσι εις την ψήφον του, ενδέχεται να μη δεχθούν τον Αρχιερέα εκείνον όπου ψηφίσει μόνη η σύνodos, και εντειθέν να ακολουθήσι σύγχυσις και διαίρεσις μεταξύ των Αρχιερέων και των Χριστιανών*».

Αν τώρα εσείς μας δείξετε παραδείγματα από την Ορθόδοξο Παράδοσι και τους ιερούς κανόνες, στα οποία ο επίσκοπος με τα ΜΑΤ χειροτονείται, με τα ΜΑΤ ενθρονίζεται, με τα ΜΑΤ και τις κλούβες προεξάρχει στις πανηγύρεις, λιτανείες και δοξολογίες, με την προστασία των αστυνομικών περιφερείται εδώ και εκεί, με τις ευλογίες του οι αστυνομικοί ξυλοφορτώνουν τα υποτιθέμενα παιδιά του και τα στέλνει στα δικαστήρια, αν λέγω βρήτε έστω και ένα τέτοιο παράδειγμα από κάποιον άγιο επίσκοπο, εγώ πάραυτα θα σας αναγνωρίσω ως κανονικό Μητροπολίτη Λαρίσης και θα σταματήσω να διαμαρτύρωμαι. Επίσης θα σταματήσω να διαμαρτύρωμαι έργω και λόγω, αν σταματήσι να διαμαρτύρηται ο λαός της Λαρίσης, είτε επειδή τόσα χρόνια κουράστηκε, είτε επειδή κατάλαβε ότι και σ' αυτήν την περίπτωση ισχύει το του λαού ρητόν «*σου κουρού την πόρτα όσο θέλεις βρόντα*» και το «*μακάριοι οι λαλούντες εις ώτα ακούοντων*», είτε επειδή τον έχετε αποπροσανατολίσει με την βοήθεια των πνευματικών, στο να μη γνωρίζη τα δικαιώματά του και τα δικαιώματά του σήμερα την εκκλησία οι επίσκοποι, είτε γιατί έχετε με το μέρος σας την αστυνομία και τα ΜΑΤ και είστε στη θέσι του ισχυρού. Αν λοιπόν σταματήσι να διαμαρτύρηται ο λαός της Λαρίσης θα σταματήσω και εγώ. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ουδόλως ότι θα σας μνημονεύσω στη Θ. Λειτουργία γιατί η μνημονεύσις έχει δογματικές διαστάσεις, στις οποίες θα αναφερθώ σε άλλο σημείο της απολογίας μου. Σας υπενθυμίζω εδώ επιγραμματικά ότι τον Αγ. Ιωάννη τον Χρυσόστομο τον εφύλαγε ο λαός του από την αστυνομία, ενώ εσάς σας φυλάγει η αστυνομία από τον λαό. Στον χρυσορήμονα όμως αγίο μας θα επανέλθω μεταφέροντας τα λόγια του και τα σχετικά με τον διάδοχό του, Αρσάκιο, επειδή και σεις στο κατηγορητήριο κάνετε μνεία δι' αυτά και μάλιστα διαστρέφοντας την αλήθεια και προσπαθώντας να στριγγίσετε τις θέσεις σας ή μάλλον να στριγγιθήτε στην θέσι σας.

Όσον άφορα τα εν κατακλείδι της δευτέρας παραγράφου της β' κατηγορίας ευαγγελικά λόγια τα οποία επικαλείσθε: «*πάντα ευσημάνως και κατά τάξιν γενέσθω*» και το «*πειθεσθε τοις ηγουμένοις ημών και υπείκετε κλπ.*», σ' αυτά τα ευαγγελικά λόγια καλόν θα είναι να καθρεφτίσετε τον εαυτόν σας, διότι με τον ερχομό σας στην Λάρισα ισοπεδώσατε κάθε τάξη και ευσημησούν (κοσμιότητα) εκκλησιαστικά, όσον άφορα τους ιερούς κανόνες και την ιερά Παράδοσι. Διατρήτε δε τόσα χρόνια αυτήν την ακαταστασία στην πόλι, με τους αστυνομικούς να σας προστατεύουν από τα «*παιδιά σας*» και εσείς με δικτατορικό τρόπο να θέλετε να επιβληθήτε ως ποιμένας και προστάτης αυτού του λαού. Στην ερμηνεία δε του ευαγγελικού χωρίου «*πειθεσθε τοις ηγουμένοις ημών και υπείκετε.....*» ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέγει τα εξής: «*Βαβαί, πόσος ο κίνδυνος! τί αν πς είποι προς τους αθλίους, (τους εκκλησιαστικούς άρχοντας), τους επιρρίπτοντας εαυτούς τοσαύτη τμηριών αβύσσω; Πάντων ών άρχεις γυναικών και ανδρών και παιδών συ λόγον δίδως τοσούτω πυρί την κεφαλήν υποτιθήθαι. Θαυμάζω ει τίνα εστί των αρχόντων σωθήναι ποτε, (απορώ εάν κάποιος από τους Επισκόπους θα μπόρεση κάποτε να σωθή) προς τι τοσαύτη απειλή και τι παρούση ραθυμία ορών επί και επιτρέποντας τινάς και επιρρίπτοντας εαυτούς, το τοσαύτω όγκω της αρχής*» (Ρ.Γ. 63, 233). Στην περίπτωση δε την δική σας νομίζω ότι πρέπει επίτασις του κακού στον υπερθετικό βαθμό, διότι όχι μόνο κυνηγήσατε την εξουσία, αλλά και προσπαθήτε να την διατηρήσετε με κάθε βίαιον και παράνομο τρόπο. Προς πιστοποίηση των λεχθέντων ενδεικτικά προσάγω αντίγραφον από το άρθρον «*Έντασις εις την Λάρισαν*» που εδημοσιεύθη στην θρησκευτική εφημερίδα «*Ορθόδοξος Τύπος*» (6-1-1995) (Ιδ.ετ. σκετ. υπ' αριθμ. 8). Αυτά τα θεωρώ αρκετά δια να πείσουν κάθε καλόπιστο και καλοπροαίρετο ως προς την δεύτερη παράγραφο του κατηγορητηρίου, τα οποία καταδεικνύουν την ιδική σας απειθεία εις τους Ιερούς κανόνες και την Ορθόδοξο Παράδοσι ενώ αντιθέτως η ιδική μου απειθεία σε σας είναι επιβεβλημένη από την Ορθόδοξο Παράδοσι δια να μη συμμετέχω στο κακό και δια να μη πειθαρχώω αντί για τον Θεό στους ανθρώπους.

συνέχεια στο επόμενο

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Κάποτε έγιναν, απλά μερικοί τα ξέχασαν

Πέμπτη 28 Ιουλίου 1994. Η ΜΕΡΑ ΤΗΣ ψευτοενθρόνισης του Ιγνατίου που αιματοκυλίστηκε η Λάρισα

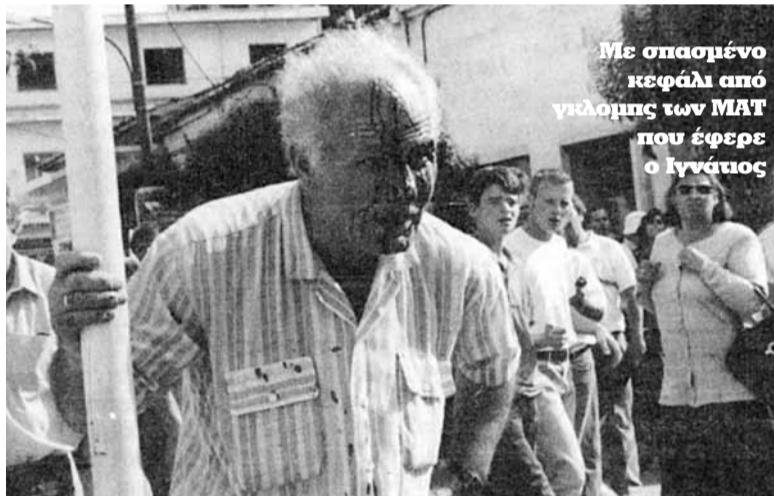
Ένα σόου για την τηλεόραση στήθηκε χθες στη Λάρισα, ημέρα της ενθρόνισης του νέου μητροπολίτη Ιγνατίου Λάιπα...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Εξέδρα που στήθηκε για υποδοχή του Ιγνατίου αλλά δε χρησιμοποιήθηκε γιατί ήρθε κρυφά από την πίσω πλευρά

Μπροστά στον Αγιο Αχίλλειο έχουν παραταχθεί στο μεταξύ μπάντες, στρατιωτικά αγήματα, κληρικοί. Τα εξαπτέρυγα λαμπυρίζουν στον ήλιο. Ο κόσμος συγκεντρώνεται για να υποδεχτεί τον Ιγνάτιο. Κρατούν κλαδιά από βάγια. Η αυλή της εκκλησίας είναι γεμάτη από αυτά. Το ίδιο και η εξέδρα, όπου θα γίνει σε λίγη ώρα η τελετή της υποδοχής. Σε αρκετή απόσταση τα ΜΑΤ κρατούν μακριά τους οπαδούς του Θεολόγου, που συνεχίζουν να φωνάζουν «ανάξιος».

Με σπασμένο κεφάλι από γκλόμπες των ΜΑΤ που έφερε ο Ιγνάτιος

Κλαδιά κρατούν ο κόσμος που ήρθαν από τη Σαλαμίνα για να υποδεχτούν τον Ιγνάτιο στη Λάρισα

ΞΑΝΑ ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΑΠΟ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ακολούθως ομιλητές που εναλλάσσονταν στράφηκαν κατά του δημάρχου και του νομάρχη: Ο κ. Μπελιάγκας πρέπει να ντρέπεται που δέχθηκε για δεσποτή τον Ιγνάτιο, το διάταγ-

μα του οποίου αρνήθηκε να υπογράψει και ο ίδιος ο Καραμανλής. «Ας πάει στο νοσοκομείο να δει τα κατορθώματά του, τα σπασμένα πλευρά των αδελφών. Μάτωσε τη Λάρισα και θέλει να πάει τώρα να σώσει σαν νομάρχης και την Κοζάνη. Αλλά θα στείλουμε εκεί τα μηνύματα να του φερθούν αναλόγως...».

Τα συνθήματα που ακολούθησαν ήταν αρκετά σοβαρά: - «Κάτω η κυβέρνηση ...». Για τον υπουργό Δημόσιας Τάξεως: «Κάποτε κατήγγειλες τον Σεραφείμ. Τώρα γιατί προδίδεις τη συνειδησί σου; Γιατί έστειπες στη Λάρισα τόσα μπλόκα όσον είχαν να εμφανισθούν από την κατοχή με τους ναζι;»

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ "ΛΑΡΙΣΑΪΚΑ"

Κύριε Μωραΐτη, Είναι δύσκολο να'σαι Παπάς ανάμεσα σ' ένα Δημοκρατικό Λαό σαν το δικό μας, που φύτεψε και ξέθρεψε την Ελευθερία από τα βάθη των αιώνων και στη Πολιτική και Κοινωνική ζωή. Που αυτή τη Δημοκρατία κι Ελευθερία σαν πρότυπο της ζωής των Ελλήνων τη πραγμάτωσε στη ζωή της νεοσύστατη τότε Αποστολική Εκκλησία των Ιεροσολύμων. Είναι δύσκολο γιατί ταύτα τα Θεία δώρα - Δημοκρατία κι Ελευθερία - είναι εξατμιόμενα στη "σύγχρονη διοικούσα Εκκλησία. Είναι ακόμα πιο δύσκολο μετά τα Λαρισαϊκά επεισόδια. Με πια μούτρα μπροστά στους ενόριτες μου θα αναπτύξω εκείνη τη Δημοκρατική παρότρυνση που βγήκε από το Στόμα του Κυρίου, που απευθυνόμενος στην ολόπλητη των μαθητών Του, είπε: "Ούχ ούτως έσται εν υμίν"; (Ματθ. 20, 25, 26). Τί ντροπή. "Ούχ ούτως έσται εν υμίν", κι όμως η Εκκλησία η παρατείνουσα τον Χριστό εις τους αιώνες "κατακυριεύει και κατεξουριάζει" με την δύναμη των ΜΑΤ. Εκεί φθάσαμε βρέ αδελφοί; Το να εκλεγεί ένας Επίσκοπος στο καιρό μας, δυστυχώς, δεν είναι πια υπόθεση του λαού του Θεού, αλλά των Τάγκς και των ΜΑΤ. Φαίνεται η αγαμία φέρνει αμνημοσύνη και το άγαμο διοικητικό κατεστημένο της Εκκλησίας ληομόνησε πως τα μεγάλα πνευματικά Εκκλησιαστικά αναστήματα, σαν το Μ. Αθανάσιο, το Μέγα Βασίλειο, το Γρηγόριο το Θεολόγο, τα εξέλεξε να ποιμάνουν την Εκκλησία η φωνή του Λαού. Όταν στη χριστιανική συνείδηση του Λαρισαϊκού Λαού υπάρχει για αυτόν Ποιμενάρχη γιατί η αρτισοκληρωμένη Εκκλησιαστική διοίκηση έφτιαξε κι έστειλε άλλο; Για να ονομάσει τους ξεσοκωμένους Λαρισινοίς, όλο; Μα ο όλος δεν ανεκρίρυξε τον Αμβρόσιο Μεδιολάνων, Επίσκοπό του; ή για να επανδρώνονται οι επαρχιακές Μητροπόλεις με τα τοιράκια του Αρχιεπισκόπου και τα καλόπαιδα της Ιεράς Συνόδου; Αν καλοξετάσει κανείς όλους τους εν ενεργεία σήμερα Μητροπολίτες, από τους 77 στο σύνολο τους οι 37 εχηρήμασαν ή ιδιαίτεροι γραμματικοί του Αρχιεπισκόπου Αθηνών ή αρχιγραμματικοί στα γραφεία της Ιεράς Συνόδου ή σαν Ηγούμενοι στη Μονή Πετράκη ή σαν Πρωτοκολλήτες στα γραφεία της Ιεράς Συνόδου. Δυστυχώς στην Εκκλησία χρειάζονται σήμερα Θεσμικές αλλαγές. Μα τι λέω; Να επανέλθει πρέπει η Εκκλησία στο Πολίτευμα που της χάραξαν οι Απόστολοι κι οι πρώτοι Χριστιανοί. Μα θέλει αποφασιστική κινητοποίηση των Εφημερίων. Από τη Κυριακή κι όλες των Βαΐων να απέχουμε όλοι, μα όλοι από τους Ναούς. Απεργία κι εμείς αν δεν αλλάξουν τα πράγματα στην Εκκλησία. Τον ξεσοκωμό, που αργά ή γρήγορα θα γινόταν από το λαό στο Ανατολικό Μπλοκ, τον μυρίστηκε ο Γκορμπατσώφ κι άρχισε λάου - λάου τις δημοκρατικές αλλαγές. Πρωτού λοιπόν η Εκκλησία πέσει σε περιπέτειες, θα πρέπει από το χώρο των Επισκόπων να βρεθεί ο "Γκορμπατσώφ", που με Δημοκρατικές διαδικασίες θα φέρει τις ποθητές αλλαγές. Αλλιώς θα βρεθεί κάποιος "Παπαφλέσας", ή "Λέχ Βαλέσα", από το χώρο του Εφημεριακού Κλήρου και τα ευκόλως εννοούμενα παραλείπονται. Εκτός αν η σημερινή διοικούσα Εκκλησία επαναπαύεται στη δύναμη των ΜΑΤ.

Με αγωνιστική αγάπη
ΙΕΡΕΑΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Βιβλιοπωλείο «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ» σας προσκαλεί στην ομιλία του ιερομόναχου π. ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΤΡΙΚΑΜΗΝΑ με θέμα: «Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΤΟΥ ΛΙΩΝΟΣ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΕΠΟΧΩΝ» που θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή της Ορθοδοξίας 8-3-2009 και ώρα 6:00 μ.μ. στο κέντρο εκδηλώσεων (ΕΝΑΝΤΙ ΑΓ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΦΑΡΣΑΛΩΝ ΣΤΗ ΛΑΡΙΣΑ)

Μετά τιμής

ΠΥΡΣΟΣ ΟΥΔΑΜΟΥ ...

Η παρακάτω επιστολή εστάλη πριν από 10 μήνες στον μακ. αρχιεπίσκοπο κύριο Ιερώνυμο. Θα περιμέναμε από την πλευρά του μακαριωτάτου κάποια κίνησι καλής θελήσεως και στα δυο παρατιθέμενα ζητήματα.

Και στο μεν πρώτο έπραξε τα αντίθετα από όσα του γράψαμε και όσα του περιγράψαμε. Έδωσε πράσινο φως στον αρχαιερασιάρχη πατριάρχη για να ενεργεί στον ελλαδικό χώρο, όπως ενεργεί. Αδέσποτα.

Στο δεύτερο μεζιον εκκλησιαστικό ζήτημα το ΜΑΚΕΛΕΙΟ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ, μέχρι αυτής της στιγμής, ουδέν έπραξε. Να ελπίζουμε ότι θα γίνουν κάποια βήματα έστω και τώρα; Λέμε ότι, η ελπίδα πάντα πεθαίνει τελευταία. !!! Ίδωμεν!!!

Συρωπί Βασιλικών Θεσσαλονίκης 11.4.08

Μακαριώτατε Αρχιεπίσκοπε πατέρα Ιερώνυμε

Εύχεσθε υπέρ εμού και της κατ' οίκον εκκλησίας μου.

Επιθυμώ και θέλω να τείνετε ευήκοον το ούς, για να σας ανοίξω την καρδιά μου και να σας μιλήσω σαν ένα μικρό παιδί και ένα απλό μέλος της Εκκλησίας μας, προς έναν πραγματικό και φιλόστοργο πατέρα.

Μεγάλη χαρά, μακαριώτατε, μου προξένησε η επιλογή σας για την θέση της αρχιεπισκοπής Αθηνών και της προεδρίας του Σώματος της Ιεραρχίας, της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Και αυτή η χαρά έγινε ενθουσιασμός από τις πρώτες εντυπωσιακές σας ενέργειες, κατά τις επόμενες ημέρες από της ανόδου σας, γιατί μας αναπτερώσατε την ελπίδα, τον πόθο και την λαχτάρα, να δούμε μια άσπρη ημέρα στον εκκλησιαστικό μας χώρο, μετά από τον καταστροφικό ανεμοστρόβιλο που διήλθε και διαπέρασε, που γκρέμισε και οκόρπισε ερείπια και χαλάσματα και σε όλους τους εκκλησιαστικούς τομείς.

Οφείλω να σας ομολογήσω, ότι ψάχνουμε και όλο ψάχνουμε, να ανακαλύψουμε στον εκκλησιαστικό μας ορίζοντα, έναν Μυριήλ του Βίκτωρος Ουγκώ, για να φέρη στις καρδιές μας την χαράν την μεγάλην, την εμπρέπουσαν εγκαύκνηση και την ειρήνην την πάντα τον υπερέχουσαν.

Βέβαια, για να μην σας κουράσω προς το παρόν - γιατί ελπίζω να βρεθί στο μέλλον κάποια άλλη ευκαιρία για να συνομιλήσουμε δια ζώσης - σας αναφέρω δύο καυτά ζητήματα που απασχολούν εμάς αυτούς, αλλά και πολλούς άλλους ανθρώπους της Εκκλησίας, αλλά και αναμένουν εναγωνίως, την άμεση και ευεργετική παρέμβασί σας.

ΠΡΩΤΟΝ. Για μας, μακαριώτατε, το σπουδαιότερο από όλα τα εκκλησιαστικά ζητήματα, είναι ο πολύτιμος θησαυρός της ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΙΣΤΕΩΣ που ενεπιστεύθη ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, σε όλους τους ανά τους αιώνας πιστούς και κυριαρχικά απαιτεί να την διατηρήσουν ανόθευτη και αλώβητη, από παντός οσχίσματος και από πάσης αιρέσεως, αντι πάσης θυσίας.

Αυτά όμως που στυφλώνονται εδώ και πολλές δεκαετίες μπροστά στα μάτια μας, από διάφορους εκκλησιαστικούς ηγέτες, είτε στην Ελλάδα, είτε αλλαχού, προκαλούν εις ημάς θλίψιν και μόνον θλίψιν, θλίψιν άφατον και πόνον απεριγράπτου. Η αντοχή και η υπομονή μας, σχεδόν εξαντλούνται.

Ενεοί δε και διαπορούντες, αναλογιζόμεσθε, που θα πάη αυτή η κατάσταση;

Πού οδηγούν, οι επιλήσμονες της ιεράς αποστολής τους εκκλησιαστικοί ηγέτες, την Ιερών Ολκάδα Κυρίου Παντοκράτορος;

Προσέξατε, προσέξατε, μακαριώτατε, γιατί και η ιδική σας ευθύνη, είναι τεραστία. Και εμείς αναμένουμε να λάβετε την εμπρέπουσα ορθόδοξη στάση και να εμποδίσετε τους αναιδείς μειοδότης, από τον κατήφορο που τους έχει καταλάβει.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ. Δεν αγνοείτε, ασφαλώς, τα συμβαίνοντα εις την Λάρισα την πολύπαθον πόλιν, εκεί όπου χτυπά η καρδιά της Ελλάδος.

Στον επισκοπικό θρόνο, δυστυχώς, ανήλθε άνθρωπος τελείως ακατάλληλος.

Με τα ΜΑΤ ήλθε και εγκαταστάθηκε και με την βία και το στανιό "διαπομιμαίνει" τον λαό της Λαρίσας. Ομιλώ, ως αυτόπτης και αυτόκοος, αφού ήμου παρών στα γεγονότα, κατά την αξιοθρήνητη "ενθρόνισί του".

Όσοι δεν τον αποδέχονται αυτόν τον άνθρωπο, που συνείργησε απαρδέκτως κατά του αειμνήστου κεχαριτωμένου Θεολόγου και κατά εκατοντάδων χριστιανών που καταχτυπήθηκαν και αιμάτωσαν, από τα ροπαλοφόρα ΜΑΤ της άθνης κοσμικής εξουσίας, τους παραπέμπει στα δικαστήρια και απολαμβάνοντας της δικαστικής ευνοίας, τους καταδικάζει σε πολύμηνες φυλακίσεις και εμφανίζεται εκεί με το πρόσωπο ενός ανηλεούς διώκτου, απαρδέκτου από πάσης επόψεως, παρομοίου με τους βαρβάρους και ανηλεείς διώκτας, μοικεπιβάτας Αρσάκιον και Αττικόν, της

εποχής του ιερού Χρυσοστόμου.

Σταματήστε, μακαριώτατε, αυτό το ΜΑΚΕΛΕΙΟ, το μακελειό της Λαρίσας.

Είναι εφιαλτικό και να το σκεφθή κανείς, να υπάρχει χριστιανός που να έχη παραπεμφθεί στα δικαστήρια 350 φορές. Να έχη κάτσει στο εδώλιο 350 ΦΟΡΕΣ. Φρίκη !!! Φρίκη, πραγματική. Εδώ ξεπεράσαμε το Νταχάου της Γερμανίας και τα Γκούλαγκ της Σιβηρίας !!!

Καθημερινά, και εξ αιτίας του κ. Λάππα, παραπέμπονται δεκάδες και εκατοντάδες χριστιανοί. Ναι, ΚΑ-ΘΗ-ΜΕ-ΡΗ-ΝΑ !!! Τα δικαστήρια της Λαριοαϊκής πόλεως, είναι γεμάτα, κάθε λίγο και λιγάκι, από δικαζόμενους και καταδικαζόμενους χριστιανούς. Όπως και στο παρελθόν, από τον απεχθή Αρσάκιο και τον απεχθέστερο Αττικό, που ελεεινολογούσε ο ιερός Πατήρ.

Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά σήμερα, εμείς οι χριστιανοί των άλλων πόλεων της Ελλάδος, απαθέστατοι, άδομεν και ψάλλομεν και τραγουδάμε τον "έρωτα" του Χριστού μας. Αλήθεια, μακαριώτατε, ΠΟΙΟΥ, ΧΡΙΣΤΟΥ; Του Χριστού του σφαγιασθέντος αγαθότατου Θεολόγου; Των δικωμένων και καταδικαζομένων καθημερινά χριστιανών της πολύπαθους Λαρίσας;

Ή του Χριστού, όλων ημών των άλλων, που δεν μας στοιχίζει τίποτα;

Και πώς είναι δυνατόν και επιτρεπτόν, να ασκηθί "ποιμαντική" από ένα τέτοιο "δεσπότη", που ορθά αποδοκιμάζεται από τους πιστούς ανθρώπους, για την αντικανονικότητά του, και την εν γένει συμπεριφορά του;

Καλείσθε, εσείς, μακαριώτατε, να παύσετε αυτήν την εξωφρενική εμφάνισι, ενός που ισχυρίζεται ότι εκπροσωπεί τον Ιησούν Χριστόν και έχει απλώσει τον φόβον και τον τρόμον στην τοπική κοινωνία.

Δεν είναι δυνατόν ο κύριος αυτός, να εμφανίζει φωτογραφίες του με την μακαριότητά σας, και να κορδώνει και να διαδίδη, ότι είστε και σεις κρύφιος υποστηρικτής του και συμπαραστάτης του, όλων αυτών των αθλιότητων.

Οι πιστοί χριστιανοί της Λαρίσας που πέραν της εικοσιπενταετίας, μαρτυρικά κακοπάθησαν από φρικτούς μισροφόρους διώκτας, άβλια και πανάθλια κακέκτυπα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, αναμένουν την άμεση παρέμβασί σας, ίνα καταπαύση ο κλύδων.

Την 15^{ην} του τρέχοντος μηνός Απριλίου, μετά από τις σταματάπτες μνηύσεις και τα ασφαλιστικά μέτρα του διώκτου επικαθημένου του θρόνου, παραπέμπονται στο εδώλιο του κατηγορουμένου - ακολουθούντες τον άγιο ορμαθό των μαρτύρων καταδικωμένων χριστιανών - άλλοι δεκαοκτώ τον αριθμόν (18) **πολύτεκνοι χριστιανοί**, που απλά και μόνο εκφράζουν με αποδοκιμασίες την αντίθεσί τους να τον αποδεχθούν ως επίσκοπο τους.

Και εκείνος αγωνίζεται, πάση θυσία, όχι μόνον να τους αναγκάση με το στανιό να τον αποδεχθούν και να τον αναγνωρίσουν, αλλά λυσοσδάς επιδιώκει να σταθμίση και αυτήν την αναποή τους, για να πάψουν να φωνάζουν και να διαμαρτυρούνται. Και, ακούσατε, ακούσατε, ζητάει και να τον αποζημιώσουν ο καθένας ξεχωριστά από 20.000 ευρώ, για να τα δώση στα.....φιλανθρωπικά ιδρύματά του. Αλήθεια, είναι να γελάη κανείς ή να κλαίη; Ίδού, ανακαλύφθηκε σήμερα και μία νέα μορφή "αγίας" φιλανθρωπίας.

Σταματήστε, μακαριώτατε, επιτέλους αυτήν την απαρδέκτη κατάσταση, που εκθέτει ανεπανόρθωτα στα μάτια του κόσμου τούτου, την Εκκλησία του Χριστού και βλασφημείται το όνομα του Κυρίου μας, εν τοις έθνεσιν.

Οι ευσεβείς χριστιανοί της Λαρίσας έδωσαν κατά το παρελθόν, μία υπόσχεση:

Ότι θα δεχθούν οποιονδήποτε σταλεί εκεί και είναι αμέτοχος στις πανάθλιες καταδιώξεις του αγνού και περιηλημένου ποιμενάρχου τους Θεολόγου.

Αναμένουμε **την άμεση και επείγουσα** παρέμβασί σας.

Εύχομαι διακαώς, ο Κύριός μας να σας ευλογή και να σας δίνη δύναμι και κουράγιο να προχωρήσετε στην ιερά αποστολή σας και να μείνετε στην ιστορία ως ο νέος Μυριήλ, που θα αναπαύση τους χριστιανούς και θα δοξάση το όνομα του Θεού και την αγία Του Εκκλησία.

Η χαρά μου θα είναι μεγάλη, εάν μου δείχνατε, έστω και με ένα μικρό σημαδάκι, ότι με ακούσατε. Θα το περιμένω.

Μετά της προσποκούσης τιμής και του απεριόριστου σεβασμού μου

Οδυσσεάς Τσολογιάννης, δημοσιογράφος, υπερπολύτεκνος χριστιανός,

αναδημοσίευση από το περιοδικό «ΙΕΡΑ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ»

ΣΟΥ ΜΙΛΩ, ΜΕ ΑΚΟΥΣ!

Διώκτη μας

Ακουστήκε πώς ετοιμάζεις φύλλο πορείας για τον «ηγούμενο» του στοιχειωμένου μοναστηριού, μετά τον πρόσφατο τηλεοπτικό σάλο και τον ξεπετάς από προϊστάμενο μεγάλου ναού του κέντρου της Λαρίσας. Κατά πάγια τακτική σου, τον χρησιμοποιήσες κι αυτόν αρκετά, τον ξεζούμισες, τον χρησιμοποιήσες και ανακριτή εκεί που ήθελες, άνοιξες και κοινό λογαριασμό σε τράπεζα με το άλλο το πρωτοπαλικάρό σου, που όπως ειπώθηκε σε τηλεοπτική εκπομπή, μπήκανε τα 50 εκατομ. δρχ. "μίζα" από την κατασκευαστική εταιρεία για την ανέγερση του μοναστηριού "του". Τώρα πλέον τον αποσύρεις, όπως έπραξες και σε τόσους άλλους που σου προσέφεραν τις υπηρεσίες τους κατά καιρούς. Θυμίζεις τις σκοτεινές εκείνες ομάδες που «αποστράγγισαν» τους συνεργάτες τους όταν «αποκαλύπτονται» ή τον πύραυλο που απορρίπτει τις άδειες δεξαμενές καυσίμων για να ελευθερωθεί από το περιττό βάρος!!! Φαίνεται ότι κάποιοι άλλον αγαπημένο σου ετοιμάζεις για τον υπ' όψη ναό.

Δεν ξέφυγε απ' την τακτική αυτή και ο έτερος ψευδομάρτυράς σου, που εξαγόρασε το "ζωπέταγμα" του, σε στυλ πύξ-λάξ, από το μοναστήρι και για ανταμοιβή αρχικά τον τοποθέτησες σε κερδοφόρα "επιχείρηση" για να εισπράττει από ζώντες και νεκρούς... Τώρα όμως, όπως πληροφορήθηκα, του έστειλες συνεφημέριο, νεοχειροτονηθέντα, και κόντεψε να πάθει εγκεφαλικό, όταν του το ανακοίνωσαν... Βλέπεις ο άνθρωπος έχει έξοδα πολλά, αφού στα 50 του συμπεριφέρεται σαν επαναστατημένος έφηβος...Βιάζεται να γευτεί με βουλιμία όσα ζει ένας κοσμικός έφηβος, μια και τα στερήθηκε τόσα χρόνια στο μοναστήρι... Τώρα ήρθε η ώρα να «ανταμειφθεί» κι' αυτός για τις υπηρεσίες του!!!

Άκουσα, διώκτη μας, πως επισκεφθήκες σε κλινική ιερέα που σε στήριξε, πιότερο απ' όλους, τα πρώτα χρόνια που ερχόσουν «πειρατικά» στη Λάρισα και αντί για «περαστικά» η πρώτη σου κουβέντα ήταν γιατί δεν έστειλε τα λεφτά για τη Λογία και Φιλαδέλφια!!! Άκρως φιλάδελφος λόγους που δείχνει ποια είναι κυρίως τα ενδιαφέροντά σου... Αχ αυτό το χρήμα... αναλώνεσαι ποιος και πόσα έδωσε, αυτή είναι η δουλειά του δεσπότη; Σαν τον τσιφούτη μπακάλη που στέκεται πάνω από το σουρτάρι του ταμείου και όλη του η απασχόληση είναι στα χρήματα!

Μου είπαν και για τα φρούδια σου, σχεδόν μόλις επισημαίνονται, ούτε με τοιμπαδάκι να έβγαιναν δεν θα ήταν έτοι... θυμήθηκα τον Οβελίξ που στις δυσκολίες τραβούσε τις κοιτίδες του, σ' εσένα φαίνεται την πληρώνουν τα φρούδια!!!

Θα θυμάται ο κόσμος το σκάνδαλο της εκκλησιαστικής σχολής της Θεσσαλονίκης προ μηνών, που έκανε έξαλλο τον πρόεδρό

δρό της, τον Άνθιμο της Θεσσαλονίκης. Η υπόθεση ήταν διακίνηση πορνογραφικού υλικού. Κάποιοι αποσηματίσθηκαν, άλλοι μετατέθηκαν. Εμείς εδώ στη Λάρισα είχαμε δύο «εκπροσώπους», ο ένας τα «μάζεψε» κι' ο άλλος που ήταν φαίνεται του «κυκλώματος» είχε την προστασία και έπεσε στα μαλακά. «Εξορίστηκε» σε μια κοντινή κωμόπολη. Η σχέση του όμως με υψηλόβαθμο πρόσωπο της διοίκησης, μείωσε τον χρόνο της «εξορίας» κι έτσι επέστρεψε δικαιωμένος, σε ναό της πόλης, να μη λείψει από την παρεούλα. Τοποθετήθηκε δε σε ενορία, αλλά διαμετρικά σε αντίθετη κατεύθυνση από την προηγούμενη ενορία του της πόλης, προφανώς να μη τον βλέπουν και... σκανδαλίζονται οι πρώην ενορίες του!!!

Παρατήρησε πως σε εκδίλωση για τοπική εφημερίδα, όπως καθόσουν φυσικά στην πρώτη σειρά, είχες δίπλα σου κενή θέση, πιστεύοντας ότι θα καθίσει η ιδιοκτήτρια του εντύπου, με την οποία παλιότερα είχες φωτογραφηθεί με το χέρι σου στους ώμους της. Αυτή όμως, τούτη τη φορά, προτίμησε να καθίσει στην τέταρτη σειρά αποφεύγοντας σε επιδεικτικά... τί άραγε να συμβαίνει;

Είναι γνωστό ότι σε «πνίγει» η Λάρισα, γι' αυτό σχεδόν είσαι μακράν αυτής, εκτός κι αν έχεις καμιά συνάντηση με υψηλό πρόσωπο και πρέπει να φωτογραφηθείς για να μπει η φωτογραφία στο "τάλαντο".

Φαίνεται, διώκτη μας, για να τελειώνω να μη κουράζω τους αγαπητούς αναγνώστες, φαίνεται ότι κι αυτό ακόμη το εβδομαδιαίο σου κήρυγμα άρχισε να αποτελεί για σένα πρόβλημα. Είτε σε δεσμεύει φαίνεται για συχνές αποδράσεις, είτε σου "τρώει" χρόνο για ανάλογη προετοιμασία. Έτσι βρέθηκε και γι' αυτό το πρόβλημα λύση. Το ανέθεσες σε αρχιμανδρίτη, όπως είδα σε σχετική ανακοίνωση. Κι εδώ που τα λέμε, το κήρυγμά του, που άκουσα στο ραδιόφωνο, ήταν χαρακτηριστικά καλύτερο απ' το δικό σου...

Η επιλογή βέβαια του συγκεκριμένου προσώπου, δημιούργησε πολλά ερωτηματικά. Θυμηθήκαμε "μέρες αρχαίες" που τον είχες διορίσει πρωτοσύγκελο την εποχή που ερχόσουν κρυπτόμενος, τις φωτογραφίες με τον μακαρίτη τον Χατζηφώτη, τα δημοσιεύματα για δεσποτοποίησή του (!) και πολλά άλλα (διηγώντας τα κανείς, να κλαίει...). Πάντως πως δεν προτίμησες κάποιο απ' τον περίγυρό σου; (άραγε οι άλλοι νάνα του "κλώτσου και του μπάτσου"); Δεν ξέρω, τί να πώ; Η ανάκλησή του πάντως απ' την ... εφεδρεία (το γύψο) δημιούργησε πολλά ερωτηματικά. Λες να προμηνύονται τίποτε εξελίξεις;

(Υπογράφει την ανωτέρω ανοικτή επιστολή ο ίδιος ψηλά «Κεραυνός» αγωνιζόμενος χριστιανός που κρατάει ψηλά το λάβαρο του αγώνα για μια Εκκλησία με καλούς ποιμένες)

Γράφουν...

Μεγάλη επιτυχία η ηλεκτρονική έκδοση του Αγώνα! Με τη βοήθεια του Αγίου Τριαδικού Θεού το μήνυμα για κάθαρση στην Εκκλησία μας φθάνει πλέον στα πέρατα της γης. Ο μακαριστός επίσκοπός μας Θεολόγος σίγουρα θα χαίρεται με αυτή την ωραία προσπάθεια, γιατί έχει ως στόχο την αποκατάσταση του δικαίου. Πάντοτε τιμούσε ό,τι αγνό και άγιο, παρ' όλο που δε συμπαθούσε ιδιαίτερος την τεχνολογία.

Να συνεχίσετε με υπομονή και Πίστη!

Σ.Ζ.

Για να εξυγιανθεί ο τόπος και η Εκκλησία, χρειάζεται ένας σύγχρονος καιάδας μέσα στον οποίο θα εξαφανισθεί κάθε πολιτικό και εκκλησιαστικό αμαρτωλό απόστημα.

**Ευχαριστώ
Τ.Α. Κατερίνη**

Αγαπητέ Κύριε Τριαντάφυλλε.

Μόλις έλαβα τις εφημερίδες που ζήτησα.

Εχάρηκα ιδιαίτερος, επειδή σέβομαι τους αγώνες και την προσφορά σας.

Εύχομαι η Αγία Τριάς να σας στηρίζει πάντοτε• "εις την στενήν και τεθλιμμένην οδόν". Σας αποστέλλω και ευρώ, θέλοντας να συνεισφέρω μερικά ψίχουλα στα έξοδα της εφημερίδας σας.

**Μετά αγάπης
Τ. Παναγ. Ιωάννινα**

Ο ΤΑΠΕΙΝΩΝ ΕΑΥΤΟΝ ΥΨΩΘΗΣΕΤΑΙ (συγκρίσεων συνέχεια)

Επειδή στην εποχή μας πολλοί καυχούνται για πράγματα και δραστηριότητες αυτονόητες και που θα έπρεπε να αποφεύγουν τη φαρισαϊκή προβολή και επίδειξη διότι αυτές εμπίπτουν στις χριστιανικές τους υποχρεώσεις, γι' αυτό γράψαμε σχετικά στο προηγούμενο φύλλο και συνεχίζουμε στο παρόν με μια αξιόλογη **ιεραποστολική εκδήλωση των αστυνομικών**, ταπεινή και αθόρυβη, η οποία θα πρέπει να γίνει παράδειγμα προς μίμηση και αφορμή προς έλεγχο και αυτοκριτική.

Το 12^ο Πανελλήνιο Συνέδριο των αστυνομικών (ΠΟΑΣΥ), που

Θάλαμος ορφανοτροφείου στην Καμπάλα

έγινε τον Απρίλιο του 2001, κατόπιν πρότασης του κ. Σωτήρη Μουντζούρη τ. προέδρου της Ένωσης Αστυνομικών Λαρίσιας (Ε.Α.Λ.), αποφάσισε το κτίσιμο ενός σχολείου (Γυμνασίου) εννέα (9) αιθουσών στην Ουγκάντα της Αφρικής, προσφέροντας ο καθένας 200 δραχμές. Η ανταπόκριση υπήρξε ομόθυμη και ταχύτατη. Σε ένα μήνα συγκεντρώθηκε το ποσό των **οκτώ (8) εκατομμυρίων δραχμών**, το οποίο έδωσε τη δυνατότητα της ανέγερσης του κτιρίου σε χρόνο ρεκόρ (6 μήνες).

Πολλοί Λαρισαίοι, πληροφορηθέντες την εκδήλωση αυτή της αγάπης και αναγνωρίζοντας το αξιόπιστο του Συλλόγου, πρόσφεραν τον οβολό τους, συγκεντρώνοντας 1,1 εκατομ. Δραχμές. Με το ποσό αυτό κατασκευάστηκε ορφανοτροφείο πλήρως εξοπλισμένο όπως και το Γυμνάσιο.

Και άλλοι, του εκκλησιαστικού χώρου, για να μη φανούν ότι υστερούν στο κοινωνικό έργο, προβαίνουν σε δραστηριότητες βιτρίνας και πολυδιαφημιζόμενες. Το τραγικό όμως είναι ότι προσπαθούν με ανέντιμους τρόπους να συγκεντρώσουν χρήματα. Έτσι προβαίνουν σε δημεύσεις περιουσιών χριστιανών, αφού τους οδηγίσουν στα δικαστήρια για δήθεν προσβολή της προσωπικότητάς τους. Και μη δυνάμενοι οι διωκόμενοι να πληρώσουν τα τεράστια ποσά αφού βγει σε πλειστηριασμό.

Με τα χρήματα αυτά – φόρος αίματος – επιτυγχάνουν και τους αντιφρονούντες να φιμώσουν και **τις... αγαθοεργίες τους να κάνουν**.

Φαίνεται ότι ο εισπρακτικός και ανίδρωτος αυτός τρόπος άρσε στους «αγίους» γι' αυτό και σκέπτονται να αυξήσουν τις αγωγές εναντίον των πιστών με το αιτιολογικό ότι «έβηξαν» ή «γύρισαν την πλάτη» στους ... αναμάρτητους.

Και αυτοί μεν, κατεχόμενοι από το πάθος της φιλαργυρίας και της κενοδοξίας και ενεργώντας μάλλον ... και όχι κατά Χριστόν, «θησαυρίζουν θησαυρούς επί της γης» αγοράζοντας οικοπέδα στην...

Τί φταίει όμως οι πιστοί, που προσάγονται στα δικαστήρια από τους «αγίους» και οι αρμόδιοι καταδικάζουν τους εναγόμενους μόνο και μόνο γιατί οι ενάγοντες φορούν ράσα, μίτρες και ασκούν παντοειδείς πέσεις;

Αλήθεια πότε θα εμφανισθεί ένας νέος Σόλωνας που με το νόμο της «σεισάχθειας» θα μετακινήσει το «άγχος» από τις καρδιές μας, στην τοπική μας εκκλησία και θα μας απαλλάξει από τον άκρατο δεσποτισμό;

«Άγιοι πατέρες», οι χριστιανοί ξύπνησαν δεν είναι άφωνα κατηχητόπουλα, «κουτορνίθια», όπως θα τους θέλατε. Κι αυτό το διαπιστώσατε από τα ελάχιστα, και μόνο, χάλκινα κέρματα που συγκεντρώνετε στους περιηγόμενους δίσκους. Γι' αυτό και σας μένει ως μόνος τρόπος είσπραξης οι αγωγές στους πιστούς.

Αντίθετα – όπως και στο προηγούμενο φύλλο γράψαμε – διάφοροι Σύλλογοι,

Νεοκτιστο σχολείο της Μητρόπολης Καμπάλα

όπως και τώρα των αστυνομικών, ενεργώντας ιδιωτικά, εισακούγονται από τα μέλη τους γιατί η προσωπική ζωή των Συμβουλίων τους είναι απεγάδιαστη, αξιόπιστη και θυσιαστική. Ενεργούν ανεξάρτητα και όχι μέσω των μητροπόλεων, οι οποίες διατυμπανίζουν ότι «η φιλανθρωπία γίνεται αποδεκτή από το Θεό μόνο δια μέσου του μητροπολίτη».

Στην προκειμένη περίπτωση οι αστυνομικοί αφού άκουσαν την πρόταση του τ. προέδρου κ. Σωτήρη Μουντζούρη και των δραστηρίων συνεργατών του «μέτρησαν και ζύγισαν» και τους έκριναν άξιους εμπιστοσύνης. Τους παρέδωσαν τα 8 εκατ. δραχμές, τα οποία και μετατράπηκαν σε σχολείο για 600 παιδιά και σε ορφανοτροφείο άλλο 1,1 εκατ. δρχ. που συγκεντρώθηκαν στη Λάρισσα.

Και στη μητρόπολή μας πολλός ντόρος για πνευματικό και ιεραποστολικό έργο. Ας κάνουν μόνοι τους τις συγκρίσεις και ας αναλογισθούν μήπως κάπου η συνειδησή τους τους ελέγχει.

Η εφημερίδα μας, όπως και κάθε μέσον ενημέρωσης, έχει υποχρέωση να εντοπίζει τα πραγματικά προβλήματα και να υποδεικνύει λύσεις είτε αμέσως είτε εμμέσως. Αν οι ελεγχόμενοι είναι καλοπροαίρετοι δε θα μας κατηγορήσουν αλλ' απεναντίας θα μας ευχαριστήσουν. Εμείς, τελειώνοντας, θα θέλαμε να ενυψώσουμε σε όλους το δρόμο της ταπεινώσης, που μας δίδαξε ο Χριστός μας, η οποία καταργεί το «εγώ» καθώς και τίτλους και αξιώματα. Τότε μόνο τα έργα της αγάπης θα είναι σωτήρια και προς δόξαν Θεού.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΠΑΥΛΟ

Η Αγία τίμησε τον τελευταίο άξιο Ιεράρχη της

Τον περασμένο μήνα, Κυριακή 14 Δεκεμβρίου 2008, τελέστηκε στην Αγία το ιερό μνημόσυνο για τη συμπλήρωση 15 χρόνων από την κοίμηση του μακαριστού Μητροπολίτη Παραμυθίας και Φιλιππών Παύλου (Καρβέλη), μετέπειτα Μητροπολίτη της προσωποπαγούς μητροπόλεως Αγίας και Συκουρίου (1991-1994).

Οι αρχές της κωμόπολης Αγίας τίμησαν τη μνήμη του αγίου ποιμενάρχη τους με πλοούσιες εκδηλώσεις αναγνωρίζοντας αφ' ενός μεν την πατρική του αγάπη, αφ' ετέρου δε το συνολικό έργο του προσφοράς στην Εκκλησία, παρά τους διωγμούς, την ταπείνωση και την αδικία που υπέστη από την τότε Διοίκησή της.

Ο μακαριστός Παύλος, που το 1974 εξεδιόχθη βιαίως από τη μητρόπολή του, χωρίς δίκη και απολογία και χωρίς δυνατότητα προσφυγής στο Σ.τ.Ε., λόγω απαγόρευσης, μαζί με άλλους 11 αγίους μητροπολίτες, μεταξύ των οποίων και ο μακαριστός μητροπολίτης μας κυρό Θεολόγος, έζησε 17 χρόνια, μετά το διωγμό, εξόριστος, μονάζων στην Ιερά Μονή Μυρτιάς Αιτωλοακαρνανίας, και δικαίωθηκε, όπως είναι γνωστό, μαζί με τους άλλους 11, μετά από δύσκολους δικαστικούς αγώνες, από το ΣτΕ.

Εποίμανε την προσωποπαγή Μητρόπολη Αγίας και Συκουρίου, από το 1991 μέχρι τον Ιανουάριο του 1994 και στις 29 Ιανουαρίου 1994, σε ηλικία 71 ετών εκοιμήθη από καρκίνο. Θα θυμούνται πολλοί πιστοί τότε, ότι ο μακαριστός εδέχθη τη «λύση» της προσωποπαγούς μητροπόλεως, όπως τον «έπεισαν» οι τότε κρατούντες, για την «ειρήνευση» δήθεν της Εκκλησίας. Κι αυτός λόγω της αγαθότητας και της απλότητας, που τον διέκρινε, πίστεψε στα σατανικά σχέδια του τότε αρχιεπισκόπου Σεραφείμ. Που να φανταστεί, ο άνθρωπος του Θεού, ότι όλη αυτή η σκευωρία έγινε για να διασπαστούν οι 6 επιζώντες, εκ των 12, και να λείπει ο Σεραφείμ: «γιατί οι τρεις έκαναν υπακοή

Απο την ενθρόνισή του

στην Εκκλησία και οι Θεολόγος, Κων/νος και Νικόδημος δεν κάνουν υπακοή;» Τα γνωστά αίτια της τότε εποχής.

Συνεχίζουμε όμως για τις τιμητικές εκδηλώσεις. Στη Θ. Λειτουργία και στο μνημόσυνο, εκτός του τοπικού μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνατίου έλαβε μέρος και ο άγιος Αιτωλοακαρνανίας κ. Κοσμάς ως και πάρα πολλοί κληρικοί. Τόσο από τους Αρχιερείς όσο και από τους τοπικούς άρχοντες, όπως ο τότε δήμαρχος και ο νυν, εξήρθη ιδιαίτερως το ήθος και η προσωπικότητα του μακαριστού Παύλου.

Ακολούθησαν και άλλες λαμπρές εκδηλώσεις καθώς και δεξίωση, τέλος δε τα αποκαλυπτήρια ονοματοδοσίας κεντρικής οδού της κωμόπολης ως «οδός Μητροπολίτου Αγίας Παύλου», μετά από πρόσφατη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου. (Σ.Σ. για να δούμε πότε και στη Λάρισσα θα φιλοτιμηθεί κάποια Δημοτική Αρχή να πράξει κάτι ανάλογο και τον μακαριστό Μητροπολίτη Λαρίσης και Τυρνάβου κυρό Θεολόγο).

Στην ομιλία που ακολούθησε στο Πνευματικό Κέντρο, εκείνος που εξέπληξε το πλήθος που κατέκλυσε όλους τους γύρω χώρους, ήταν ο ομιλητής, ο κααταξιωμένος αρχιμ/της π. Παύλος Ντανάς, από τους πιο στενούς συνεργάτες του μακαριστού και ο οποίος αναφέρθηκε με λεπτομέρειες στη δραματική ζωή και εν γένει πολιτεία του αγαπημένου του Γέροντα.

Η ΠΑΡΑΚΜΗ ΤΟΥ ΙΕΡΑΤΕΙΟΥ

- ΧΙΟΝΟΣΤΙΒΑΔΑ τα οικονομικά σκάνδαλα των «εκκλησιαστικών» ανθρώπων. Δεν περνάει μέρα που τα χαϊρέκακα Μ.Μ.Ε., να μην ξετρυπώνουν και από ένα μικρό ή μεγάλο οικονομικό σκάνδαλο με δράστες φιλοχρήματους και άπληστους ρασοφόρους.
- ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ κατεστημένο έχει ξεσαλώσει. Στον κατήφορο δεν τους σταματά κανείς. Αθέτησαν την αρετή της «αγαμίας» με σκάνδαλα «ομοφιλίας», προξενώντας προ ετών τον μεγαλύτερο σκανδαλισμό που εγνώρισε η νεωτέρα εκκλησιαστική ιστορία.
- ΤΩΡΑ με αφορμή το κορυφαίο σκάνδαλο της Εφραίμιας μαμωνολατρίας, αθετούν και την δεύτερη μοναχική αρετή, αυτή της «ακτημοσύνης», συμπαρασύροντας στην θύελλά της το Άγιον Όρος και σύνολη την μοναχική κοινότητα που δεν φταίει βέβαια.
- ΣΚΛΗΡΑ όμως δοκιμάζεται και η τρίτη αρετή, αυτή της «υπακοής», γιατί όλοι αυτοί οι δράστες, αν υπάκουαν στις προτροπές του Χριστού «Μηδέν αίφετε εις την οδόν, μήτε ράβδους μήτε πήραν μήτε αργύριον μήτε ανά δύο χιτώνας» (Λουκ. θ 3), και σ' εκείνη την τρομακτική διήγηση της Π. Διαθήκης για την τιμωρία των σοδομιστών, τότε όλα θα κυλούσαν μέσα στην πλούσια ευλογία των πνευματικών νόμων!
- ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ όμως σκάνδαλο που παραλύει και διαλύει τα θεμέλια της εκκλησιαστικής αξιοπιστίας είναι η «αμετανοησία» των δραστών. Ατάραχοι και αυτάρεσκοι ναρκισσεύονται σαν νήφες σε γαμήλια δεξίωση... Ούτε βλέπουν, ούτε ακούνε το τυφώνα που αφανίζει τα πάντα στο πέρασμά του. Μήπως γι' αυτούς ισχύει το του Προφήτου «ίνα οι βλέποντες μη βλέπουν και οι ακούντες ουδέ μη συνίσω»;
- ΑΠΑΘΕΙΣ ανταλλάσσουν «επισκέψεις» εις εαυτούς και αλλήλους στα ονομαστήριά τους, παρακάθονται σε δεξιώσεις μεγιστάνων του πλούτου και της κοσμικής ζωής, λιτανεύουν εν παρατάξει και πλήρη χρυσοπλούμιστη εξάρτηση, τα λείψανα αγίων που μαρτύρησαν στις αρένες των θηρίων και εγκαταβίωσαν σε σπηλιές ανήλιαγες, διακινούνται με ιδιωτικά αεροπλάνα στις «πόλεις» που εκήρυξε ο μαστιγωμένος Απ. Παύλος, διαμένουν σε πολυτελή ξενοδοχεία και συντρώγουν σπεσιαλιτέ με πλούσια μενού σε ονομαστά εστιατόρια των χωρών που επισκέπτονται...
- ΚΑΙ ΤΟ τραγικότερο όλων: όταν θά 'ρθει η ώρα της κρίσεως, «της αιωνίου με ρυομένη κολάσεως» πού θα κρυφτούμε; Εμείς. Όχι όμως και αυτοί... Αυτοί τον «παράδεισο» τον έχουν... προεξασφαλισμένο(!). Έτσι ισχυρίζονται...
- ΕΔΩ ψηλαφούμε με τρόπο την αυθάδεια της «ερίης» χλιδής, του «ιερού» πλούτου, και της «ερίης» ακρισίας. Και με θλίψη διαπιστώνουμε την παρακμή των αρετών της **αγαμίας**, της **ακτημοσύνης** και της **υπακοής**. Την παρακμή του ιερατείου και την απουσία της μετάνοιας.

Χριστιανική βιβλιογραφία
Στ. Λαγουρός

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΟΙ ΤΗΣ

“Οι πατέρες είναι διδάσκαλοί μας. Ήταν πνεύματα πολύ ανώτερα, μεγάλες ψυχές γεμάτες ηρωικά αισθήματα, άνθρωποι που είχαν μία θαυμαστή πείρα των πνευμάτων και των ηθών των ανθρώπων”.

(Φέναλου)
 “Οι Βασιλείοι, οι Γρηγόριοι και οι χρυσόστομοι υπερέβαλαν κατά την ευγλωτίαν και την επισημνήν απάντα τους έτι σωζομένους εθνικούς σοφιστάς και αυτούς μέχρι Πλουτάρχου προκατόχους αυτών, αποτελέσαντες εποχήν λόγου νέαν, μεγάλην και ένδοξον δια το ανθρώπινον γένος”.

(Κ. Παπαρηγόπουλος)
 Η 30η Ιανουαρίου καθιερώθηκε επίσημα από την εποχή του αυτοκράτορα Αλεξίου Κομνηνού (1081-1118) ως κοινή εορτή των Τριών Ιεραρχών, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου. Έπειτα από αιώνες, και συγκεκριμένα το 1826, καθιερώθηκε η εορτή τους και ως εορτή των Γραμμάτων και της Παιδείας.

Εκτοτε η Ορθόδοξη Χριστιανική Εκκλησία και η Ελληνική Παιδεία την ημέρα αυτή τιμούν και γεραίρουν τη μνήμη των Τριών Ιεραρχών γιατί υπήρξαν μεγάλοι της Εκκλησίας πατέρες, εξέχουσες της Ορθοδοξίας μορφές, διαπρύσιοι της αλήθειας κήρυκες, ακατάβλητοι του δικαίου αγωνιστές, ακάματοι του καλού εργατές, ανδιστελείς των πτωχών και των πονεμένων υποστηρικτές, ανεξάντλητοι της σοφίας θησαυροί, κορυφαίοι του ελληνικού λόγου χειριστές, έξοχοι της νεότητας παιδαγωγοί, θαυμαστοί της Οικουμένης διδάσκαλοι.

Οι Τρεις αυτοί του ελληνισμού φωστήρες συνέδεσαν άρρηκτα τη χριστιανική θρησκεία με το αρχαίο ελληνικό πνεύμα, παρουσίασαν την αμοιβαία σχέση της χριστιανικής και ελληνικής παιδείας και έθεσαν τις βάσεις πάνω στις οποίες θεμελιώθηκε και αναπτύχθηκε ο ελληνοχριστιανικός πολιτισμός.

Η άσκησις της αληθινής χριστιανικής αρετής, η βοήθεια και η προστασία κάθε κατατρεγμένου και η σπλιτέυσις της αδικίας και της διαφθοράς, τους κατέστησαν τόσο δημοφιλείς, ώστε να συναντήσουν το μίσος των ισχυρών της ημέρας και να υποστούν παντοειδείς διώξεις. Ουδέποτε όμως κάμφθηκαν ή δειλίασαν. Οι λόγοι τους γεμάτοι

ηθική βαρύτητα από τη θερμότητα του αισθήματος και τη φλόγα της πίστης, ήταν φοβερά ραβίατα στους αντίδικους, τους εκμεταλλευτές και τους αιρετικούς.

Ανάλωσαν τη ζωή και την περιουσία τους για τη στήριξη της ορθοδοξίας, την ίδρυση και λει-

τουργία ιδρυμάτων μόρφωσης και φιλανθρωπίας, καθώς και για την ανακούφιση από κάθε είδους δυστυχία.

Η καταπληκτική δύναμη και η γοητεία των Τριών Ιεραρχών συνίστατο στο ότι εφάρμοζαν πιστά και απαρέγκλιτα τα μηνύματα του Ευαγγελίου, καθ' όσον “ο μεν βίος αυτών ήταν οδηγός της θεωρίας, η δε θεωρία επισφράγιση του βίου τους”. Υπήρξαν όντως “οι τον λαόν ταις ποικίλαις αρεταίς εκθρέψαντες, αναδειχθέντες άξιοι μαθητές Εκείνου, ο οποίος εκήρυξε: “Υπόδειγμα δέδωκα υμίν, ίνα καθώς εγώ εποίησα και υμείς ποιήτε””.

Αν και πέρασαν αιώνες από την εποχή τους, το ανέσπερο φως, που αυτοί εξέπεμψαν εξακολουθεί και σήμερα να φωτίζει και να καταυγάζει, να ζωογονεί και να θερμαίνει κάθε αγνή καρδιά και ελληνική ψυχή.

Από τέτοιους Ιεράρχες έχει ανάγκη και σήμερα τόσο η Εκκλησία όσο και η πατρίδα μας. Στην πλειονότητά τους όμως, δυστυχώς, οι σημερινοί Ιεράρχες πόρρω απέχουν από τους εορταζόμενους Τρεις Ιεράρχες. Ζουν πλουσιοπάροχα μέσα στη κλιδή και την πολυτέλεια. Αποκοτούν πλούτη όχι και με τρόπο τόσο θεμιτό. Ιδιοποιούνται και καπιλεύονται φιλανθρωπικές προσφορές των πιστών. Χαρατσώνουν τα έσοδα των παγκραίων των Ναών. Διατηρούν τη “σιμωνία” (εκμετάλλευση της θρησκευτικής πίστης για οικονομικά οφέλη – πράξεις 8, 9-25), αν και αποδοκιμάσθηκε από τους Αποστόλους στους πρώτους χριστιανικούς χρόνους και στην εποχή μας οι κληρικοί όλων των βαθμών μισθοδοτούνται από το κράτος, όπως όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι και λειτουργοί.

Παρίστανται ομαδικά σε εορτές πολιούχων Αγίων Μητροπολιτικών Ναών και ονομαστηρίων εορτών επισκόπων. Επιδεικνύουν τις βαρύτιμες αρχιερατικές τους στολές. Καμαρώνουν σαν παγώνια εντός του Ναού αδιαφορώντας αν

σκανδαλίζουν και απογοητεύουν τους πιστούς με την ασυνέπειά τους προς την στερεότυπη ψαλλόμενη φήμη του καθενός: “Του σεβασμιότατου και Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου... του ορθοτομούντος τον λόγον της 2ης Αληθείας, πολλά τα έτη”.

Η προαναφερομένη πολιτεία τους ποια σχέση έχει με τον απλό, τον ταπεινό, τον άδολο, τον ξυπόλυτο και γλυκύτατο Ναζωραίο, τον ιδρυτή της θρησκείας της Αγάπης, και με το ανόθευτο πνεύμα και νόημα του Χριστιανισμού; Ας δώσουν οι ίδιοι την απάντηση.

Και στον ηθικό τομέα, κρίμα, παρατηρούνται “παρεκτροπές”, “πατραράγουδα” και “κουσουρία”. Ας προχωρήσουν έστω και καθυστερημένα στην επαγγελλόμενη και μη γινόμενη “αυτοκάθαρση σε βάθος”. Ας φροντίσουν να λειτουργεί σωστά το Συνοδικό σύστημα και να τηρούνται απαρέγκλιτα οι Ιεροί Κανόνες.

Υπάρχουν, βέβαια, και μερικές εξαιρέσεις Ιεραρχών, που και στις ημέρες μας βιώνουν την ομολογία της ακτημοσύνης και αναπτύσσουν αξιόλογη φιλανθρωπική δραστηριότητα και προσφορά.

Μακάρι να τους φωτίσει όλους ο Θεός να συναισθανθούν την ιερή τους αποστολή και να αντιληφθούν ότι μόνο το προσωπικό καλό παράδειγμα διδάσκει και όχι το επετειακό μήνυμα και το από άμβωνος κήρυγμα.

Ας τιμήσουμε και φέτος επ' ευκαιρία της εορτής τους “τους τρεις μεγίστους φωστήρες της Τρισηλίου Θεότητας” επάξια, ας αντλήσουμε διδάγματα από την πολυσχιδή δράση τους, ας τους παρακαλέσουμε να προσβούν στον Ύψιστο υπέρ ημών και ας φροντίσουμε όλοι μας, κληρικοί και λαϊκοί, να γίνουμε όχι μόνο “των λόγων αυτών εραστές”, αλλά και των έργων τους μιμητές. Η μίμηση των έργων τους θα είναι η καλύτερη τιμή που μπορεί να γίνει στη μνήμη τους.

(Α.Κ.)

Εθνικισμός

Επιμένουν ορισμένοι να βάζουν στην κορυφή των αξιών το Έθνος ή την πατρίδα και να είναι λάθος τους. Ως χριστιανοί και μάλιστα ορθόδοξοι, έχουμε μετρο-ζυγαριά το Ευαγγέλιο. Τα πάντα πρέπει να τα κρίνουμε με βάση την αποκαλυμμένη Αλήθεια.

Ο χριστιανός γνωρίζει πως στον κόσμο αυτό είναι προσωρινός. Ο άνθρωπος δεν είναι δημιούργημα του κόσμου αλλά του Θεού. Ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο κατοικία του τη γη, όπου περνάει τη σύντομη ζωή του. Ετούτη τη ζωή, σε σύγκριση με την αιωνιότητα, είναι σταγόνα στον ωκεανό. Ότι καταστρέφει τη μέλλουσα ζωή, που είναι παντοτινή, είναι αντιανθρώπινο. Μεγάλο ρόλο στο ζήτημα αυτό παίζει η σχέση του ατόμου με την πατρίδα του και τη φυλή του. Η πατρίδα και η φυλή έχουν για το χριστιανό τη σημασία που έχει κάθε άλλο πράγμα που επηρεάζει την πραγματοποίηση της χριστιανικής του αποστολής. Η πατρίδα και η φυλή, έχουν νόημα μόνο εφόσον βοηθούν τον άνθρωπο στον αγώνα του να γίνει τέλειος και να ζήσει όπως ορίζει η διδασκαλία του Χριστού. Είναι μέσα για τη ζωή και όχι σκοπός. Δεν υπάρχουν οι άνθρωποι για την πατρίδα, μα η πατρίδα για τους ανθρώπους. Όταν η πατρίδα εμποδίζει τον άνθρωπο να εξελχθεί ή καταστρέφει τη ζωή του, τότε πρέπει να χτυπηθεί όπως και κάθε άλλος εχθρός. Ο χριστιανός αγαπάει την πατρίδα του και το έθνος του, αλλά δεν αισθάνεται λατρεία γι' αυτά. Αποδίνει ο' αυτά το σεβασμό που τους ανήκει και απέχει από τον υστερικό θαυμασμό και τη θεοποίηση τους.

Η διδασκαλία του Χριστού βρίσκεται πάνω από πατρίδες και φυλές. Ο Χριστός με το θεϊκό του μεγαλείο αγκάλιασε όλο τον κόσμο και οραματίστηκε την ανθρωπότητα ενωμένη γύρω μια ποιμήνη. Γι' αυτό η διδασκαλία του Χριστού δεν γνωρίζει πατρίδες και φυλές. Γνωρίζει τον άνθρωπο, όπου γης! Οι χριστιανοί, φορείς της χριστιανικής διδασκαλίας, από τα πράγματα έρχονται σε αντίθεση με τους ειδωλολάτρες οι οποίοι από παρανόνη-άγνοια μεταβάλλουν την πατρίδα και το έθνος σε είδωλο και ιερό σκοπό.

“Ο χριστιανός αγαπάει την πατρίδα του και τη φυλή του επειδή τον συνδέουν με αυτά ορισμένα περιστατικά, ορισμένες παραδόσεις και αναμνήσεις. Αν δεν υπήρχε το συναίσθημα, ποτέ δεν θάρτανε ο χριστιανός με τη λογική στην αγάπη της πατρίδας και του έθνους. Αγαπώ την πατρίδα μου, δηλ. ορισμένη εδαφική περιοχή της γης, αυτό όμως δεν σημαίνει πως δεν θα μπορούσα να αγαπήσω και οιοδήποτε άλλο κομμάτι της γης όπου θα

το έφερνε η μοίρα να ζήσω. Θα ήθελα να μπορούσα να γνωρίσω και να αγαπήσω όλες τις γωνιές του κόσμου, όπου λάμπει ο γλυκός ήλιος και ζουν δύο άνθρωποι αγαπημένοι και καλοί. Νοιώθω πατρίδα μου πιο πολύ την κλωσύνη και τη χαρά, παρά τα άγρια βουνά και τα άνδρα ποτάμια μιας χώρας, όπου συνέπεσε να γεννηθώ, που λέγεται πατρίδα και για την οποία διάφοροι ύποπτοι τύποι συνθέτουν ύμνους και διθυράμβους. Κάθομαι και σκέπτομαι: Έχω κανένα λόγο εγώ να αγαπώ την πατρίδα και το Έθνος μου παραπάνω απ' ότι κάθε άλλος κάτοικος της γης τη δική του πατρίδα και το έθνος; Όχι. Αυτό σημαίνει πως όλες οι πατρίδες του κόσμου είναι το ίδιο αγαπημένες και πως ο λόγος που αγαπά κανείς μια πατρίδα θα μπορούσε να την κάνει να αγαπήσει και κάθε άλλη πατρίδα του κόσμου”, αυτά μεταξύ άλλων γράφει ο αείμνηστος Νικόλαος Ψαρουδάκης, στο βιβλίο του “Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΠΙΝΑΣΤΑΣΗ”.

Έτσι οι άνθρωποι έχουν μια πατρίδα, τη γη και μια φυλή, την ανθρωπότητα.

Ο χριστιανισμός δεν καταργεί την πατρίδα. Ο πολιτισμένος άνθρωπος αγαπάει την πατρίδα και το Έθνος του περισσότερο από τον καθένα, και τέτοιος μπορεί να είναι μόνο ο αληθινός χριστιανός. Ο στείρος εθνικισμός μπορεί να κάνει ζημιά, όπως το μαχαίρι στα χέρια του μωρού. Στο χριστιανισμό δεν υπάρχει προσωπολατρία και εθνικισμός (στείρος). Αυτά είναι ξένα και χρειάζεται να προσοχή. Η καπλεία όταν γίνεται στα ιερά και όσια (πατρίδας, οικογένειας, θρησκείας κ.λπ.) είναι καταδικαστέα και χρειάζεται ανεβασμένο πνευματικό επίπεδο του λαού για να μη γίνεται εύκολη λεία από τους πολιτικούς του κόσμου τούτου (υλισμού).

Ο Εθνικισμός που θεοποιεί (όταν) την πατρίδα και το κράτος είναι απορριπτέος. Με τον εθνικισμό αυτό η πατρίδα γίνεται σκοπός, αντικείμενο λατρείας και παίρνει τη θέση του Θεού. Οι χριστιανοί (ορθόδοξοι) ξέρουν πως ο εθνικισμός είναι επικίνδυνη μορφή ειδωλολατρίας και άρνηση της φιλοπατρίας των άλλων.

Κλασικό παράδειγμα θεοποίησης της πατρίδας είναι ο γερμανικός (στο παρελθόν) εθνικισμός: «η Γερμανία υπεράνω όλων». Όταν κανείς, όπως είπαμε παραπάνω, θεοποιήσει την πατρίδα του τότε θέλει να καταργήσει τις άλλες πατρίδες και να υποχρεώσει τους άλλους να αγαπούν τη δική του πατρίδα! Αυτός ο εθνικισμός είναι λάθος και απορρίπτεται.

Χαράλ. Γρ.Κοντός

Γενικός Σύμβουλος Ανωτάτης Συνομοσπονδίας Ελλάδος (Α.Σ.Π.)

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑΣ

Του Πρωτοπρεσβυτέρου Διονυσίου Τάτση

Στις πανηγύρεις των διαφόρων Ιερών Μονών, Ιερών Ναών και προσκυνημάτων παρατηρείται αθρόα προσέλευση πιστών, οι οποίοι θέλουν να τιμήσουν τον Άγιο, που εορτάζει και να ζητήσουν τις προς τον Κύριον προσεβείες του. Ικανοποιούν ανάγκη της ψυχής τους. Προσφέρουν τον οβολό τους, προσκυνούν τις εικόνες, ασπάζονται τα ιερά λείψανα και συμμετέχουν στο κατανυκτικό κλίμα, που δημιουργούν οι ιερές ακολουθίες.

Συνήθως οι υπεύθυνοι κληρικοί ή μοναχοί προσκαλούν και τον οικείο μητροπολίτη, ο οποίος, διά το λαμπρότερο της πανηγύρεως, προσκαλεί και μερικούς άλλους εν Χριστώ αδελφούς του και γεμίζει ο Ιερός Ναός με λαμπροφορεμένους αρχιερείς! Τα «Εις πολλά έτη, Δέσποτα» και οι φήμες παίρνουν και δίνουν. Όλων των εκκλησιαζομένων τα μάτια στρέφονται στους αρχιερείς και σχεδόν κανείς δεν θυμάται, ή δεν μπορεί, να πει ένα κατανυκτικό και εν δάκρυσι «Κύριε, ελέησον». Παρακολουθούν τα αρχιερατικά άμφια, τις αστραφτερές μίτρες και πατερίτσες, τις ευλογίες, τις προσεκτικές τους κινήσεις, τις εκδηλώσεις του σοβαρού τους προσώπου κ.λπ.

Η Θεία Λειτουργία τελείται κανονικά και μελωδικώς και προς το τέλος αρχίζουν οι προσφωνήσεις του οικείου μητροπολίτου και αντιφωνήσεις των προσκεκλημένων ιεραρχών. Και τι δεν ακούγεται. Πληθωρικοί συνήθως λόγοι, έπαινοι, εγκώμια και πολλά αλλά ενοχλητικά. Εκδηλώσεις κοσμικής νοοτροπίας, οι οποίες δεν έχουν καμία σχέση με τον τιμώμενο Άγιο. Η τιμή μεταφέρεται στους αρχιερείς, οι οποίοι συνήθως ζουν στον δικό τους κόσμο, απόμακροι απ' τα πολλά προβλήματα και τον πολύ πόνο του χριστιανισμού πληρώματος. Όλα αυτά συμβαίνουν, γιατί έχουν την ψευδαίσθηση ότι οι εκατοντάδες προσκυνητών, που φτάνουν εκεί πηγαίνουν για να τους αποδώσουν τιμές. Η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική. Ο λαός πηγαίνει για να τιμήσει τον Άγιο που εορτάζει, χωρίς καν να γνωρίζει, αν θα υπάρχουν αρχιερείς εκεί. Ο σκοπός του είναι πνευματικός και όχι κοσμικός. Οι αρχιερείς όμως ενθουσιάζονται, γιατί πιστεύουν ότι ο λαός επικροτεί τα όσα λένε και κάνουν οι ίδιοι ή ότι διαψάει ν' ακούσει το κήρυγμά τους, το οποίο συνήθως δεν τον αγγίζει και δεν τον συγκινεί.

Ο πιστός λαός εντυπωσιάζεται απ' τους απλούς μητροπολίτες, που λένε λίγα και δείχνουν πολλά με την παρουσία τους και το ήθος τους. Και ευτυχώς, που υπάρχουν ακόμα τέτοιοι μητροπολίτες στην πατρίδα μας.

**Σιωπηλή
διαμαρτυρία
την Πρω-
τοχρονιά
χωρίς πανό
αλλά με
δυναμική
παρουσία
του κόσμου
έξω από τον
Ιερό Ναό
της Μητρο-
πόλεως Λα-
ρίσης**

**Εκατοντάδες κόσμος τα Θε-
οφάνεια στη γέφυρα του
Πηνειού ποταμού με πανό
και με την παρουσία μας δι-
ατρανώσαμε τη θέληση μας
να δικαιωθεί ο αγώνας μας**

ΤΙ ΕΓΡΑΨΕ Ο ΤΟΠΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

...Βέβαια, δεν έλειψαν και οι διαμαρτυρίες των οπαδών του μακαριστού Θεολόγου, οι οποίοι είχαν αναρτήσει πανό με διάφορα συνθήματα, όπως «Ο λαός διαμαρτύρεται για τα αίχμη», Οικουμενισμός= Προδοσία Πίστεως και «Η εκκλησία δεν είναι κοσμικό σωματείο». Μεγάλη γιορτή του Χριστιανισμού στη Λάρισα χωρίς Θεολογικούς, δε γίνεται...

Θα μας τρελάνουν με το “Ορφανοτροφείο”

Α) Διαβάζουμε στο τοπικό τύπο!!... Πρόκειται να λειτουργήσει το φθινόπωρο στη συνοικία Ανθούπολης της Λάρισης, στη γωνία των οδών Πρεβέζης και Κυθήρων, σε νεόδμητη οικοδομή και σε οικόπεδο δωρεάς Κρίκκη, το όνομα του οποίου πήρε και το ίδρυμα. Στην ίδια εφημερίδα σε ενωρίτερη χρονολογία διαβάζουμε “Το Ορφανοτροφείο θηλέων βρίσκεται σ’ ένα οικόπεδο 417 τ.μ. στη διασταύρωση των οδών Κυθήρων και Πρεβέζης, το οποίο ανήκε στο ορθόδοξο φιλανθρωπικό σύλλογο «Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων», στο οποίο προήδρευε ο π. Δαμιανός Μυλωνάκη και το οποίο μετά τη διάλυσή του έχει προέλθει στο ναό των Ταξιαρχών, ο οποίος και το παρεχώρησε γι’ αυτό τον ιερό σκοπό, να ανεγερθεί ένα μικρό διώροφο κτίριο για 18 ορφανά κορίτσια”.

Ποιο είναι το ψέμα και ποια η αλήθεια;

Β) Διαβάζουμε στις 19/7/08 “πλέον το κτίριο εξοπλίζεται για την άνετη διαμονή δεκαοκτώ κοριτσιών 3-18 ετών, που θα φιλο-

ξεούνται εκεί. Η Μητρόπολη βρίσκεται σε αναζήτηση χορηγών του εξοπλισμού του ιδρύματος, που ήδη τοποθετείται”. Και αμέσως πιο κάτω: “Σημαντικές δωρεές έκαναν: ο κ. Αστέριος Καντώνιας όλο τον εξοπλισμό σε κλινοσκεπάσματα, προσόψια αλλά και με άλλο τρόπο, με ελάχιστες τιμές σε προϊόντα των επιχειρήσεων του. οι αδελφές Δημητρίου πρόσφεραν δωρεάν την επίπλωση των δωματίων των παιδιών (κρεβάτια κ.λ.π.). Επίσης, η ΠΑΕ-ΑΕΛ πρόσφερε 10.000 ευρώ”.

Την φωτογραφία που έχει η εφημερίδα δείχνει κρεβάτια στρωμένα, κομοδίνα, κουρτίνες στα παράθυρα κ.λ.π.

Πέστε μας την αλήθεια, έγιναν ναι ή όχι οι δωρεές; Και αν έγιναν γιατί όλο τον Αύγουστο σχεδόν είχατε ανακοινώσεις ότι: “Το κτίριο... είναι έτοιμο και απαιτείται ο εξοπλισμός του και η επίπλωση. Για το λόγο αυτό η Μητρόπολη απευθύνει έκκληση σε δωρητές, που επιθυμούν να ενισχύσουν την προσπάθεια της Μητρόπολης...”. Και τι έγιναν οι διάφορες προσφορές

που διαβάζαμε στο τοπικό τύπο για το σκοπό αυτό; Και έγιναν τα χρήματα από τις δυσκολίες των Ι. Ναών;
Γ) Από το κληροδότημα “Ζαχαράκη” έχουν παρθεί χρήματα;
Δ) Στην θεμελίωση του Ορφανοτροφείου μας λέγατε ότι από το 15% του προϋπολογισμού του προσκυνήματος της Αγ. Παρασκευής Τεμπών είχατε συγκεντρώσει για την κατασκευή του ιδρύματος 200.000 ευρώ, εμείς με δημοσίευμα μας αναλυτικό σας λέγαμε ότι είναι 700.000 ευρώ και μετά από λίγες μέρες το κάνατε 300.000 ευρώ, και ότι το έργο θα

στοίχιζε 750.000 ευρώ.

Πότε λέγατε αλήθεια;

Ε) Στα μέσα Ιουλίου μας λέγατε “όπως υπογράμμισε το μέλος της επιτροπής... Το μεγαλύτερο μέρος της δαπάνης ανέγερσης ποσοστό 90% προέρχεται από τα έσοδα της Αγ. Παρασκευής Τεμπών και το υπόλοιπο από δωρεές...” και το Δεκέμβριο μας λέγατε “Το νεόκτιστο κτίριο που φιλοξενεί τα ορφανά κορίτσια κτίστηκε εξ ολοκλήρου από το ταμείο του προσκυνήματος των Τεμπών”. Πότε λέγατε αλήθεια πότε ψέματα;

Ο Λαμπάριος